

Skatteministeriet
Udkast
22. september 2008

J. nr. 2008-231-0017

**Forslag
til
Lov om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven, kulafgiftsloven og forskellige andre
love
(Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften)**

§ 1

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, som ændret ved lov nr. 529 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, udgår.

Stk. 3-6 bliver herefter til stk. 2-5.

2. I § 9, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår nr. 1, 5, 6, 10 og 11.

Nr. 2-4 bliver herefter til nr. 1-3, og nr. 7-9 bliver til nr. 4-6.

3. I § 9, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres i nr. 4, der bliver nr. 3 ”§ 11, stk. 6” til: ”§ 11, stk. 5”.

4. I § 9, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes nr. 8, der bliver nr. 5, som følger:

"5) Deponering af aske eller slagger fra separat forbrænding af kød- og benmel, hvor kød- og benmelet er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks. m.v., men ikke af denne lovs § 9, stk. 2, nr. 4."

5. § 10, stk. 1, affattes som følger:

"§ 10. Afgiften udgør 375 kr. pr. ton affald, der afleveres til deponering. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt."

6. § 10, stk. 2-3, stk. 5 og stk. 7-8, udgår.

Stk. 4 bliver herefter til stk. 2, og stk. 6 bliver til stk. 3.

7. § 10, stk. 4, der bliver stk. 2, affattes som følger:

"Stk. 2. Afgiften udgør ligeledes 375 kr. pr. ton affald, der deponeres med henblik på senere forbrænding."

8. I § 10, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår: ", jf. dog stk. 3 og 7".

9. § 11, stk. 1, affattes som følger:

"§ 11. Virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen."

10. § 11, stk. 2, affattes som følger:

"Stk. 2. Virksomheder og anlæg, der på egen grund deponerer eget affald, som er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen."

11. § 11, stk. 3-4, udgår.

Stk. 5-8 bliver herefter til stk. 3-6.

12. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 4, udgår "eller forbrænding".

13. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 5, udgår *litra a*.

Litra b-d bliver herefter *litra a-c*.

14. § 11, stk. 7, *litra b*, der bliver stk. 5, *litra a*, affattes som følger:

"a) Specielle deponeringsanlæg til farligt affald".

15. I § 12, stk. 1, 1. pkt. udgår: ", jf. dog stk. 2 og 3"

16. § 12, stk. 2-3, udgår.

17. § 14, stk. 5, udgår.

Stk. 6 og 7 bliver herefter til stk. 5 og 6.

18. I § 14, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres to steder "§ 9, stk. 3, nr. 7" til: "§ 9, stk. 2, nr. 4".

19. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres to steder "§ 9, stk. 3, nr. 8" til: "§ 9, stk. 2, nr. 5".

20. I § 26, stk. 1, nr. 4, udgår: "forbrænding,"

21. § 31, stk. 2, udgår.

22. § 33, stk. 1, nr. 4, udgår.

Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.

23. I § 33, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 6, udgår: "eller en energimåler" og "og 7" og "§ 10, stk. 6" ændres til: "§ 10, stk. 3".

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks. mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved lov nr. 1536 af 19. december 2007 og lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 6 og 7, affattes således:

"6) Varme produceret ved forbrænding af affald.

7) Affald anvendt til brændselsformål"

2. § 1, stk. 2, nr. 2 og 3, affattes således:

"2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 14,9 kr. pr. gigajoule (GJ)

3) de i stk. 1, nr. 7, nævnte varer 33,125 kr. pr. gigajoule (GJ), dog 26,5 kr. pr. gigajoule (GJ) ved varmeproduktion uden samtidig produktion af elektricitet".

3. § 1, stk. 5, affattes således:

"Stk. 5. For så vidt angår varme fremstillet ved forbrænding af fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, betales kun afgiften efter stk. 2, nr. 2. For at være omfattet skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål."

4. I § 1, stk. 6, ændres "stk. 2, 4 og 5" til: "stk. 2, nr. 1 og 2, samt stk. 4".

5. § 2, stk. 1 og 2, affattes som følger:

"§ 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Virksomheder, der forbrænder affald skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen."

Stk. 2-10 bliver herefter stk. 3-11.

6. I § 2, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres to steder ”stk. 4” til: ”stk. 5”

7. I § 2, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver til *stk. 5*, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 4”.

8. I § 2, *stk. 5, 1. pkt.*, der bliver til *stk. 6*, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 4” og ”stk. 4” til: ”stk. 5”.

9. I § 2, *stk. 6*, der bliver til *stk. 7*, ændres tre steder ”stk. 3” til: ”stk. 4”.

10. I § 2, *stk. 6, 2 pkt.*, der bliver til *stk. 7*, ændres ”eller 4” til: ”eller 5”.

11. I § 2, *stk. 7*, der bliver til *stk. 8*, ændres to steder ”stk. 3 eller 4” til: ”stk. 4 eller 5”.

12. I § 2, *stk. 8*, der bliver til *stk. 9*, ændres to steder ”stk. 3 eller 4” til: ”stk. 4 eller 5”.

13. I § 2, *stk. 9*, der bliver til *stk. 10*, ændres 4 steder ”stk. 3 eller 4” til: ”stk. 4 eller 5”.

14. I § 5, *stk. 1*, affattes således:

”§ 5. Virksomheder der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, *stk. 1, nr. 1-5*, skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog *stk. 8*. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af afgiftspligtige varer i det omfang, det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.”

15. I § 5, indsættes efter *stk. 1*, som nye stykker:

”*Stk. 2*. Virksomheder omfattet af § 2, *stk. 2*, der udelukkende producerer varme ved hjælp af affald, skal opgøre den afgiftspligtige mængde varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, *stk. 2, nr. 2* som den mængde varme, der leveres af værket. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af varme i det omfang, det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8. Den afgiftspligtige mængde skal opgøres ved måling.

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 2, *stk. 2* skal opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, *stk. 2, nr. 3*, ud fra en opgørelse af brændværdien i den indfyrede mængde affald. For virksomheder der ikke foretager opgørelse af affaldets faktiske brændværdi opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varme, der produceres ved forbrænding af affald, herunder bortkølet varme. Den afgiftspligtige mængde skal opgøres ved måling.

Stk. 4. For virksomheder og anlæg, der fremstiller varme ved hjælp af en kombination af forbrænding af affald og andre brændsler, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, *stk. 2, nr. 2*, som forskellen mellem det samlede målte

energiindhold i varmen opgjort efter stk. 2 og energiindholdet i de andre brændsler ganget varmevirkningsgraden for hvert af disse brændsler. Varmevirkningsgraden udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Hvis energiindholdet ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.

Stk. 5. For virksomheder og anlæg, der fremstiller varme ved hjælp af en kombination af forbrænding af affald og andre brændsler, kan den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, opgøres som forskellen mellem det samlede målte energiindhold i varmen opgjort efter stk. 3 og energiindholdet i de andre brændsler ganget varmevirkningsgraden for hvert af disse brændsler. Varmevirkningsgraden udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Hvis energiindholdet ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.

Stk. 6. For virksomheder og anlæg, der fremstiller både varme og elektricitet ved hjælp af forbrænding af affald og eventuelle andre brændsler, der skal betale afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, opgøres først den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med stk. 2 eller 4. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i eventuelle andre brændsler ganget varmevirkningsgraden for hvert af disse brændsler og ganget med forholdet mellem på den ene side mængden af varmen og på den anden side summen af mængden af varme og energiindholdet i elektriciteten. Varmevirkningsgraden udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Hvis energiindholdet ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.

Stk. 7. For virksomheder og anlæg, der fremstiller både varme og elektricitet ved hjælp af forbrænding af affald og eventuelle andre brændsler, der skal betale afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, opgøres først den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med stk. 3 eller 5. Den afgiftspligtige mængde opgøres ved herfra at fradrage energiindholdet medgået til produktion af elektricitet opgjort efter § 7, stk. 1. Varmevirkningsgraden udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Hvis energiindholdet ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.”

Stk. 2-12 bliver herefter til stk. 8-18.

16. § 5, *stk. 3*, udgår.

Stk. 4-12, der bliver til stk. 10-18, bliver herefter stk. 9-17.

17. I § 5, indsættes efter stk. 7, der bliver stk. 12, som nyt stykke:

”*Stk. 12.* For varme omfattet af § 7, stk. 2, skal de registrerede virksomheder konstatere eller verificere brændværdien i mængden af det afgiftsfritagede affald, og på forlangende fremvise dokumentation herfor overfor told- og skatteforvaltningen.”

Stk. 8-12, der bliver til stk. 14-18, der bliver stk. 13-17, bliver herefter til stk. 14-18

18. I § 5, stk. 8, der bliver stk. 14, ændres ”§ 2, stk. 3” til: ”§ 2, stk. 4” og ”§ 2, stk. 4” ændres til: ”§ 2, stk. 5”.

19. I § 5, stk. 9, der bliver stk. 15, ændres ”§ 2, stk. 4” til: ”§ 2, stk. 5” og ”§ 2, stk. 3” ændres til: ”§ 2, stk. 4”.

20. I § 5, stk. 10, 1. punktum, der bliver stk. 16, ændres ”§ 2, stk. 4” til: ”§ 2, stk. 5”.

21. I § 5, stk. 10, 2. punktum, der bliver stk. 16, ændres ”§ 2, stk. 3” til ”§ 2, stk. 4”.

22. I § 5, stk. 12, der bliver stk. 18, ændres ”stk. 8-11” til: ”stk. 14-17”.

23. I § 6, stk. 2, ændres ”§ 5, stk. 2 eller 3” til: ”§ 5, stk. 2-7”.

24. I § 7, stk. 1, ændres ”§ 1, stk. 1, nr. 1-5” til: ”§ 1, stk. 1, nr. 1-5 og 7”.

25. I § 7 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

”Stk. 2. Fritaget fra afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6 og 7, er varme fremstillet ved:

- 1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.
- 2) Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.
- 3) Kødmelet, benmelet og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsvirksomhed. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevarerproduktion.

Stk. 2-8 bliver herefter til stk. 3-9.

26. § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes som følger:

”Stk. 5. Virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen opgøres i henhold til reglerne i § 7, stk. 1.”

27. I § 7, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres ”stk. 2, 3, 4 og 5” til: ”stk. 2, 3, 4, 5 og 6”, og ”stk. 1 og 2” ændres til: ”stk. 1, 2 og 3”.

28. I § 8, indsættes efter stk. 2, som nye stykker:

”Stk. 3. For leveret affaldsvarme tilbagebetales afgiften, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, ikke.

Stk. 4. For affaldsvarme, hvoraf der er betalt afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2 og 3, som bortkøles i en anden momsregistreret virksomhed end den, som har produceret varmen, ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften, når varmen hovedsagelig bortkøles i stedet for at blive anvendt til produktionsformål.”

Stk. 3-14 bliver herefter til stk. 5-16.

29. I § 8, stk. 3, der bliver stk. x, ændres ”stk. 4” til: ”stk. x”

30. I § 8, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 5” og ”stk. 6” ændres til: ”stk. 7”.

31. I § 8, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 5” og ”stk. 6” ændres til: ”stk. 7”.

32. I § 8, stk. 4, nr. 3, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 5” og ”stk. 6” ændres til: ”stk. 7”.

33. I § 8, stk. 4, nr. 5, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 5”.

34. I § 8, stk. 4, nr. 6, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 5”.

35. I § 8, stk. 4, nr. 7, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 5”.

36. I § 8, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres to steder ”stk. 4” til: ”stk. 6” og ”stk. 3” ændres til: ”stk. 5”.

37. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres ”stk. 5” til ”stk. 7”.

38. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres to steder ”stk. 3” til: ”stk. 5”, ”stk. 4” ændres to steder til: ”stk. 6” og ”stk. 5” ændres til: ”stk. 7”.

39. I § 8, stk. 10, der bliver stk. 12, ændres ”stk. 3” til ”stk. 5”, ”stk. 4” ændres til: ”stk. 6” og ”stk. 8” ændres til: ”stk. 10”.

40. I § 8, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres tre steder ”stk. 10” til: ”stk. 12” og ”stk. 8” ændres til: ”stk. 10”.

41. I § 8, stk. 13, der bliver *stk. 15*, ændres ”stk. 3” til ”stk. 5”.
42. I § 8, stk. 14, der bliver *stk. 16*, ændres ”stk. 8” til: ”stk. 10”, ”stk. 7” ændres til: ”stk. 9” og ”stk. 1, 2, 3, 4 og 5” ændres til ”stk. 1, 2, 5, 6 og 7”.
43. I § 9, stk. 3, ændres to steder ”§ 8, stk. 4” til: ”§ 8, stk. 6”.
44. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 2, stk. 1” til: ”§ 2, stk. 1 og 2”, og ”§ 5, stk. 4 og 5” ændres til: ”§ 5, stk. 9 og 10”.
45. I § 24, stk. 2, ændres ”§ 7, stk. 2-6” til: ”§ 7, stk. 3-7”.
46. *Bilag 4*, udgår.

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved lov nr. 1536 af 19. december 2007, lov nr. 524 af 17. juni 2008 og lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som nyt nummer
”15) affald anvendt som brændsel, med indhold af ikke-bionedbrydeligt affald på baggrund af vægt på:
a) 1-11 pct. 5 kr. pr. GJ
2. I § 5, indsættes efter stk. 1, som nye stykker:
”*Stk. 2.* Registrerede virksomheder, der betaler afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, skal, for hver afgiftsperiode, konstatere eller verificere indholdet af ikke-bionedbrydeligt affald i den samlede affaldsmængde og på forlangende fremvise dokumentationen herfor overfor told- og skatteforvaltningen.
Stk. 3. For varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 15, opgøres den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde el og varme, der produceres ved forbrænding af affald, herunder bortkølet varme. Den afgiftspligtige mængde skal opgøres ved måling.”
- Stk. 2 bliver herefter til stk. 4.
3. I § 7, *stk. 1, nr. 3* ændres ”§ 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13” til: ”§ 2, stk. 1, nr. 5-7, 13 og 15”, ”§ 7, stk. 1 og 6” ændres til: ”§ 5, stk. 7 og § 7, stk. 1 og 7” og ”§ 7, stk. 5” ændres til: ”7, stk. 6”
4. I § 7, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

"Stk. 5. Fritaget fra afgift er affald, omfattet af § 1, stk. 5, samt § 7, stk. 2 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v."

Stk. 5-8 bliver herefter til stk. 6-9.

5. I § 7, stk. 5, nr. 1, der bliver stk. 6, ændres "§ 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-13" til: "§ 2, stk. 1, nr. 1-7, nr. 9-13 og 15".

6. I § 7, stk. 7, 1. punktum, der bliver stk. 8, ændres to steder "stk. 8" til: "stk. 9".

7. I § 9a, ændres "§ 2, nr. 1-7 og 9-13" til: "§ 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13 og 15".

8. I § 10, stk. 6, ændres "§ 8, stk. 7" til: "§ 8, stk. 9".

9. I § 12, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "og 13": "og 15"

10. I § 13, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "og 13": "og 15"

11. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "og 13": "og 15"

12. I overskriften til Bilag 3 ændres "stk. 7" til: "stk. 8".

§ 4

Lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007, som ændret ved lov nr. 528 af 18. juni 2008, ophæves.

§ 5

"Stk. 1. For så vidt angår affaldsvarme, må følgende betragtes som særømkostninger for affaldssiden, og kan dermed ikke indregnes i de nødvendige udgifter, der efter § 20 i lov om varmeforsyning, kan indregnes i priserne for indenlandsk varmelevering:

- 1) Afgift af affald som brændsel, jf. § 1, stk. 2, nr. 3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., som indført ved denne lovs § 2, nr. 1 og 2.
- 2) CO₂-afgift af affaldsvarme jf. § 2, stk. 1, nr. 15 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, som indført ved denne lovs § 3, nr. 1.
- 3) Omkostninger forbundet med ophævelse af lov om tilskud til elproduktion, som sket ved denne lovs § 4.

Stk. 2. Klagebestemmelser m.v. i varmeforsyningsloven finder anvendelse ved administrationen af bestemmelsen i stk. 1.

§ 6

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 418 af 26. juni 1998, som ændret ved lov nr. 165 af 15. marts 2000, lov nr. 1029 af 22. november 2000, lov nr. 325 af 18. maj 2005, lov nr. 428 af 6. juni 2005 og lov nr. 1417 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2*, udgår "samt § 10, *stk. 3*".

2. I § 7, indsættes efter *stk. 1*, som nyt stykke:

”*Stk. 2*. Der er afgiftsfrihed for UREA-produkter i henhold til DIN norm DIN 70070 og lignende”

Stk. 2 og *3* bliver herefter til *stk. 3* og *4*.

3. § 10, *stk. 3*, udgår.

Stk. 4 og *5* bliver herefter til *stk. 3* og *4*.

4. I § 24, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres ”§ 7, *stk. 2*” til: ”§ 7, *stk. 3*”.

5. I § 26, *stk. 2, nr. 1*, ændres ”§ 7, *stk. 2*” til: ”§ 7, *stk. 3*”

6. I § 26, *stk. 2, nr. 3*, ændres ”§ 7, *stk. 3*” til: ”§ 7, *stk. 4*”

§ 7

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1-3 og 5-6.

Stk. 2. Klima- og Energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 4.

Stk. 3. Lovens bestemmelser har virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet.

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet for lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelt af leverancen, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. For affald, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, er henlagt i mellemdeponi med henblik på forbrænding, jf. affaldsavgiftslovens § 10, *stk. 4*, kan den betalte affaldsforbrændingsafgift, ved fraførsel fra mellemdeponiet, fradrages afgiftsperiodens samlede afgiftstilsvær.

Stk. 6. For kvælstofholdige produkter der, på tidspunktet for lovens ikrafttræden, fra en registreret virksomhed er udleveret til forbrug i lastbilers miljøfiltre, udbetales der godtgørelse

efter kvælstofafgiftslovens hidtil gældende regler, jf. lov nr. 418 af 26. juni 1998 med senere ændringer.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold og formål

Med dette lovforslag foreslås en omlægning af forbrændingsafgiften af affald til en almindelig afgift på energi og CO₂, som svarer til afgiften på de fossile brændsler.

Baggrunden for forslaget er især, at den nuværende afgiftsstruktur for affaldsbrændsler og fossile brændsler set under ét medfører nogle forvridende effekter i forhold til, hvor affald brændes af. Strukturens forvridende effekter består i, at affaldsstrømmene påvirkes, således at affald ikke brændes af der, hvor det er billigst at brænde det af, når der ses bort fra afgifter.

Som reglerne er nu, anvendes f.eks. stort set alt dansk affald, der forbrændes, til rumvarme, idet de pågældende anlæg herved opnår en særlig afgiftsfordel ved at bruge affald i stedet for fossile brændsler. Derimod anvendes der stort set intet affald i industrien eller til elproduktion, selvom det er teknisk muligt. Baggrunden herfor er, at der ikke i industrien eller ved elproduktion er nogen særlig afgiftsfordel ved at benytte affald som brændsel, idet der typisk opnås godtgørelse eller fritagelse for afgifterne på fossile brændsler til processerne og elproduktionen. Da der er en relativt stor afgiftsfordel ved at benytte affaldet som brændsel til rumvarme, men ikke ved at benytte det til procesformål eller elproduktion, søger affaldet mod brug til rumvarme, og det er forvridende.

Formålet med omlægningen er at gøre affaldsforbrænding mere omkostningseffektiv, hvormed der opnås en velfærdsøkonomisk gevinst. Omlægningen vil forbedre afgiftsstrukturen, idet affaldet fremover pålægges samme afgifter som fossile brændsler, hvormed affaldet i højere grad vil søge hen, hvor det er billigst at brænde det af, når der ses bort fra afgifter. Med omlægningen vil afgifterne dermed blive mere neutrale i forhold til, hvor affald brændes af.

Omlægningen vil f.eks. afhjælpe den afgiftsmæssige u hensigtsmæssighed, at det i dag er dyrt at afbrænde spildevandsslam og husdyrgødning med lavt energiindhold i Danmark på grund af affaldsforbrændingsafgiften.

Forslaget vurderes at give en mindre gevinst for miljøet. En del af strømmen af affald med højt energiindhold (plastaffald m.v.) flyttes fra afbrænding og til genanvendelse.

Den foreslåede omlægning er i overensstemmelse med skattestoppet, idet den er provenuneutral og det er muligt at forhøje en miljøafgift, hvis det er miljømæssigt ønskeligt, og hvis merprovenuet bruges til at sænke andre skatter eller afgifter. Her sker bl.a. en forhøjelse af varmeafgiften for affald, der er en energiafgift, mens forbrændingsafgiften af affald fjernes.

Den foreslåede omlægning af forbrændingsafgiften af affald til en almindelig afgift på energi og CO₂ gennemføres samlet set ved, at forbrændingsafgiften afskaffes, at affaldsvarmeafgiften forhøjes, at der indføres CO₂-afgift ved affaldsforbrænding, og at statstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes.

De typer affald, som i dag er fritaget for forbrændingsafgiften, berøres ikke af omlægningen.

Lovforslaget indeholder desuden en mindre administrativ lempelse for vognmænd, der benytter kvælstofholdige stoffer i deres lastbilers SCR-katalysatorer.

2. Gældende ret

I relation til forbrænding af affald er der 4 love, der er relevante at ændre i. Udover affaldsavgiftsloven, hvor forbrændingsafgiften af affald pålægges, og kulafgiftsloven, hvor affaldsvarmeafgiften pålægges, ændres der i CO₂-avgiftsloven, fordi der lægges CO₂-afgift på indholdet af plast m.v. i affald, samt i lov om tilskud til elproduktion som konsekvens af de andre ændringer.

2.1. Forbrændingsafgift på affald

Affald, der forbrændes, pålægges, via affaldsavgiftsloven, en forbrændingsafgift på 330 kr. pr. ton affald til forbrænding (affaldsvægtafgift). Satsen er fast, dvs. den er ikke omfattet af den almindelige indeksering af afgifter på energiprodukter.

Industrien samt affalds- og slamforbrændingsanlæg kan få nedslag eller godtgørelse for afgiften vedrørende asken fra afgiftspligtig affaldsforbrænding, når asken genanvendes.

Som udgangspunkt gælder disse regler for alt affald, som forbrændes her i landet, uanset om der er tale om dansk affald eller importeret affald.

Der sker dog ingen afgiftsbelastning ved import af affald, som bruges i forbindelse med medforbrænding af affald. Ved medforbrænding af affald forstås, at affaldet forbrændes, fordi man ønsker at udnytte materialer i det affald, som forbrændes. F.eks. når affald forbrændes og dets materialer udnyttes i forbindelse med produktion af cement. Medforbrænding omfatter ikke produktion af energi, herunder elproduktion. Som udgangspunkt skal en virksomhed

betale forbrændingsafgift af dansk affald til medforbrænding, men den kan opnå fritagelse for affald, der indgår i produktet.

Tørret slam er pålagt en særlig høj afgift på 3 eller 4 gange den relevante vægt. Den særligt høje sats er fastsat for at hindre, at der bruges energi på at tørre slam, inden det brændes af.

Fritaget for affaldsafgiften er biomasseaffald, farligt affald og kød- og benmel, der som led i destruktion skal afbrændes, papirslam, der anvendes ved industriel produktion, samt afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning.

Uover affaldsforbrændingsafgiften rummer affaldsafgiftsloven en deponeringsafgift for affald. Hvis affald deponeres i stedet for at blive afbrændt er afgiften oppe på 375 kr. pr. ton. Der gælder dog en afgift på 330 kr. pr. ton, når affald på visse betingelser deponeres med henblik på senere forbrænding (mellemdæponi).

2.2. Affaldsvarmeafgift

Ifølge kulafgiftsloven skal der betales afgift af varme produceret ved forbrænding af affald, som er omfattet af forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven, samt af affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som er fritaget for forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven.

Afgiftssatsen udgør i 2008 13,1 kr. pr. GJ (gigajoule) varme produceret ved forbrænding af affald. Hvis varmen ikke måles, betales der afgift efter affaldets vægt, og satsen i 2008 udgør i så fald 173,1 kr. pr. ton træaffald og 112 kr. pr. ton andet affald.

Affaldsvarmeafgiften er en energiafgift. De momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort afgiften for affaldsvarme anvendt til procesformål og elproduktion. Derimod godtgøres affaldsvarmeafgift vedrørende rumvarme, inkl. varmt brugsvand, ikke. For ikke momspligtig virksomhed og private husholdninger kan der ikke fås godtgørelse af affaldsvarmeafgift.

2.3. CO₂-afgift på brændsler

CO₂-afgiften omfatter som hovedregel de brændsler, som også er afgiftspligtige efter energiafgiftslovene.

Afgiften er ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 sat op fra 90 kr. pr. ton CO₂ (2007-niveau) til 150 kr. pr. ton CO₂. Forhøjelsen er dog endnu ikke trådt i kraft, da loven først skal godkendes efter EU's statsstøtteregele. I 2008 er satsen dermed foreløbig 91,6 kr. pr. ton CO₂.

Tilsvarende afventes godkendelse af nye regler om godtgørelse af CO₂-afgift til virksomheder. Efter de tidligere regler kan der opnås nærvæd fuld godtgørelse, herunder

tilskud, vedrørende CO₂-afgiften på brændsler til tunge processer, som fremgår af et bilag til CO₂-afgiftsloven, mens der efter de nye regler gives fritagelse for CO₂-afgift af brændsler til procesformål indenfor CO₂-kvotesektoren. Brændsler til elproduktion belastes i dag ikke med CO₂-afgift, mens det fremover vil være elproduktion indenfor CO₂-kvotesektoren, herunder de centrale kraftvarmeværker, som undgår belastning med CO₂-afgift. Øvrigt brændselsforbrug er som hovedregel afskåret fra godtgørelse af CO₂-afgift.

Der er dog ikke CO₂-afgift på affald.

2.4. Elproduktionstilskud

Efter de gældende regler i lov om tilskud til elproduktion ydes der statsstilskud til produktion af elektricitet, der produceres ved affaldsbaseret kraftvarmeproduktion.

Tilskuddet udgør 7 øre pr. kWh for den mængde elektricitet der produceres ved hjælp af affaldsbaseret kraftvarme. Tilskuddet udgør dog 10 øre pr. kWh, hvis den samlede kapacitet til elproduktion er 3 MW eller mindre.

Tilskuddet ydes dog ikke til elektricitet produceret ved forbrænding af affald, hvis anlægget er placeret på centrale kraftvarmepladser. Tilskuddet ydes kun til decentral, affaldsbaseret produktion af elektricitet.

2.5. Kvælstofafgift

Ifølge kvælstofafgiftsloven betales der afgift af kvælstofindholdet i visse gødningsstoffer.

Vognmænd, der benytter produkter med afgiftspligtigt indhold af kvælstof i deres lastbilers SCR-katalysatorer med henblik på at reducere lastbilernes NO_x-udslip, kan opnå godtgørelse af den betalte kvælstofafgift.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften til afgifter på energi og CO₂

Med forslaget foreslås en omlægning af forbrændingsafgiften efter affaldets vægt til den almindelige afgift på energi og CO₂.

Omlægningen går mere konkret ud på, at forbrændingsafgiften af affald afskaffes. Til gengæld forhøjes afgiften af affaldsvarme fra 13,1 kr. pr. GJ til 39,6 kr. pr. GJ, begge udtrykt i 2008-niveauer. Det svarer til en tillægsafgift på 26,5 kr. pr. GJ affaldsvarme. Tillægsafgiften indsættes i kulafgiftsloven, hvor den dog som hovedregel fastsættes til 33,125 kr. pr. GJ. Gruppen af affaldsforbrændingsanlæg med kombineret el- og varmfremstilling, som står for afbrændingen af langt hovedparten af affaldet, vil måle den producerede affaldsvarme, og

efter reglerne for kombineret el- og varmfremstilling dividere det målte med 1,25 og betale afgift af den beregnede mængde. Afgiftssatsen på 33,125 kr./GJ i loven svarer til en afgiftssats på 26,5 kr. pr. GJ før denne division, og satsen på 26,5 kr. pr. GJ er dermed satsen vedrørende den producerede affaldsvarme. Noget lignende vil gøre sig gældende for de centrale kraftvarmeværker, om end de på grund af andre regler for kombineret el- og varmfremstilling kan komme til at betale afgift efter en sats, der varierer omkring, men ikke er meget forskellig fra satsen på 26,5 kr. pr. GJ affaldsvarme.

Forhøjelsen gælder dog ikke varme fra affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning.

Desuden pålægges affald CO₂-afgift for så vidt angår plastindhold og lignende i affaldet, da afbrænding af heraf ikke er CO₂-neutralt.

Endeligt afskaffes elproduktionstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion, da en opretholdelse af tilskuddet efter omlægningen vil virke forvriddende.

Herefter vil forbrændingsafgiften af affald være omlagt til en almindelig afgift på energi og CO₂, som svarer til afgiften på fossile brændsler.

I forslaget til omlægningen er der indsat en bestemmelse, som skal modvirke uønskede højere varmepriser for varmekunder på grund af omlægningen.

3.1.1. Affald som energiprodukt

Med de nuværende regler er der en vis anvendelse af affald som energiprodukt. Mere præcist stammer ca. 4 pct. af det samlede danske bruttoenergiforbrug fra afbrænding af affald. Det dækker over, at ca. 6 pct. af elforbruget og ca. 20 pct. af varmeforbruget produceres ved hjælp af affald.

Imidlertid er det danske energiafgiftssystem ufuldkomment for så vidt angår affald som energiprodukt. For det første er der ikke CO₂-afgift på affald som energiprodukt. Det på trods af, at afbrænding af plastaffald på ingen måde er CO₂-neutralt, og selvom kun 6 pct. af den samlede affaldsmængde udgøres af plast, så stammer 25 pct. af den energi, der kommer ved afbrænding af affald, fra plast. For det andet er der ikke samme størrelse fiskale afgift på affald, som der er på fossile brændsler. Endeligt gives der et statsligt elproduktionstilskud til elproduktion på affaldsbaserede decentrale kraftvarmeværker – et tilskud der ikke gives, hverken til elproduktion med fossile brændsler eller til elproduktion på centrale kraftvarmeværker, selvom de benytter affald som brændsel.

Disse faktorer medfører betydelige forvridninger i affaldsstrømmene. Affaldet brændes af der, hvor der er den største afgiftsfordel i stedet for der, hvor afbrændingen er forbundet med færrest omkostninger, når der ses bort fra afgifter.

Da afgifterne på alle fossile brændsler til procesformål og til elproduktion stort set godtgøres eller de fossile brændsler er fritaget, betyder det, at der ikke er nogen afgiftsmæssig fordel ved at bruge affald frem for fossile brændsler som brændsel i industrien og til central elproduktion. Derimod er der en betydelig afgiftsfordel ved at bruge affald som brændsel til produktion af rumvarme. Ved brug af affald til produktion af rumvarme er afgiften 13,1 kr. pr. GJ. Bruges der derimod fossile brændsler til rumvarmeproduktion, er afgiften 48,6 kr. pr. GJ. Altså er der en afgiftsfordel på 35,5 kr. pr. GJ ved at bruge affald frem for fossile brændsler til rumvarmeproduktion. Det betyder, at en meget stor del af alt affald i dag brændes af i decentrale affaldsforbrændingsanlæg. Dette understøttes yderligere af, at der ydes statstilskud til den elektricitet, der produceres i forbindelse med affaldsbaseret decentral kraftvarme.

Da der herudover skal betales forbrændingsafgift ved forbrænding af affald, hvorved der som udgangspunkt skal betales en afgift på 330 kr. pr. ton affald, vil industrien og de centrale elproducenter stå overfor en stor nettoafgift, da der ikke er nogen afgiftsmæssige fordele for dem ved at benytte affald som brændsel, hvilket der er for producenterne af rumvarme. Dermed er der ingen incitamenter for industrien og de centrale elproducenter til at bruge affald som brændsel. Affaldet søger derfor væk herfra og imod affaldsforbrændingsanlæggene, hvor der er en afgiftsfordel ved at bruge affald til produktion af rumvarme.

Derfor foreslås der med dette forslag, som tidligere nævnt, en omlægning af afgifterne på forbrænding af affald, idet affaldsforbrændingsafgiften bortfalder, og affaldsvarmeafgiften, der er en energiafgift, til gengæld forhøjes. Derudover lægges der CO₂-afgift på affaldets indhold af plast og lignede, og elproduktionstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes. Omlægningen vil medføre en mere ensartet behandling af affald og fossile brændsler til energiproduktion. Den vil derfor bidrage til neutralitet i afgiftssystemet i forhold til, hvor affald forbrændes. Denne neutralitet indebærer en velfærdsøkonomisk gevinst, idet affaldet efter omlægningen søger derhen, hvor afbrændingen er forbundet med færrest omkostninger, når der ses bort fra afgifter.

Ved omlægningen vil affald, der importeres til forbrænding, samtidig blive pålagt afgifter på lige fod med dansk affald til forbrænding.

En sådan omlægning vil betyde, at det fremover stort set kun vil være affald til rumvarme, der belastes med afgifter. Dette fordi forbrændingsafgiften ved afbrænding af affald til

procesformål og til elproduktion bortfalder, og der stort set vil være godtgørelse eller fritagelse for energiafgift og CO₂-afgift ved forbrænding af affald til disse formål.

Energiindholdet i affaldet vil være afgørende for, hvor meget der skal betales i afgift. Dette betyder, at afgiften stiger for affald med højt energiindhold (f.eks. plast), og falder for affald med et lavt energiindhold. For sidstnævnte affald, f.eks. husdyrgødning og spildevandsslam, vil afgiften i praksis være nærved nul kr. pr. ton på grund af det meget lave energiindhold i affaldet. For alt affald under ét vil den forhøjede affaldsvarmeafgift gennemsnitligt set være tæt på den nuværende forbrændingsafgift af affald.

3.1.2. Affald i relation til miljø

Når man ser bort fra, at affald kan anvendes som et alternativ til fossile brændsler, hvilket med den nuværende afgiftsstruktur medfører forvridende effekter, så er affald først og fremmest at betragte som et miljøproblem.

Det er et overordnet miljømæssigt mål at undgå affald eller, hvis det ikke er muligt, at genanvende affaldet. Hvis det ikke er muligt, er næste prioritet at afbrænde affaldet, gerne med nyttiggørelse. Hvis det heller ikke er muligt eller forsvarligt at afbrænde affaldet, er det sidste og mindst ønskelige, at affaldet deponeres. Det er det såkaldte affaldshierarki, og affaldsafgiften støtter isoleret set op omkring det hierarki, da der er den højeste afgift på deponering af affald, lidt lavere afgift på forbrænding og ingen afgift på affald, der genanvendes.

Den nuværende afgiftsstruktur, som affaldsafgiften er en del af, betyder imidlertid, som det er beskrevet, at der er incitament til at bruge affald med højt energiindhold til energiformål, især til rumvarme, i stedet for at genanvende det. Til forskel herfra giver afgiftsstrukturen et incitament til at undgå eller genanvende affald med et lavt energiindhold. Der er endvidere et incitament til at eksportere dette affald for at undgå afgifter i Danmark. Baggrunden er, at affald med lavt energiindhold i dag belastes af høje afgifter ved afbrænding i forhold til den energi, det kan afgive, ligesom der er afgift på affald til deponering.

Den foreslåede omlægning af forbrændingsafgiften til de almindelige afgifter på energi og CO₂ ændrer på incitamenterne. Omlægningen giver således større incitament til at genanvende affald med højt energiindhold (plastaffald m.v.) og større incitament til at afbrænde affald med lavt energiindhold (slam og husdyrgødning) i forhold til de nugældende regler.

Den affaldsmiljømæssige gevinst ved større genanvendelse af affald med højt energiindhold vurderes at være større end tabet vil være ved forøget afbrænding af affald med lavt energiindhold. Det må derfor forventes at den foreslåede omlægning vil give en miljømæssig

gevinst på grund af den større genanvendelse af affald med højt energiindhold, omend gevinsten næppe vil være af betydeligt omfang.

Endvidere vurderes den foreslåede omlægning at indebære en marginal gevinst i forhold til de danske målsætninger for vedvarende energi (VE).

3.1.3. Effekter af omlægningen

3.1.3.1. Fordelingsmæssige effekter ved uændret adfærd

Der er tale om en strukturel omlægning af afgifterne ved forbrænding af affald. Alligevel er de fordelingsmæssige effekter af omlægningen begrænsede ved uændret adfærd.

Affald afbrændes typisk i en af tre slags virksomheder, nemlig hvile-i-sig-selv affaldsforbrændingsanlæg, slamforbrændingsanlæg eller produktionsvirksomheder.

95 pct. af affaldet afbrændes i hvile-i-sig-selv affaldsforbrændingsanlæg ejet af affaldsselskaber og kommuner. Disse anlæg overvælter omkostningerne i deres priser. Det gælder således omkostningerne til de afgifter vedrørende affaldsforbrænding, som anlæggene skal betale til staten. Affaldsforbrændingsafgiften belaster affaldsleverandørerne via et affaldsgebyr for at aflevere affaldet. Affaldsvarmeafgiften belaster varmekunderne via varmeprisen. Hvis denne eksisterende struktur fastholdes efter afgiftsomlægningen, vil affaldsleverandørerne slippe billigere i gebyr, og det vil være varmekunderne, der får overvæltet afgiftsomkostningen i varmeprisen.

Da affaldsafgiften hidtil har belastet affaldsleverandørerne, foreslås tilstræbt, at de nye afgifter ligeledes væltes over i gebyret for at komme af med affald. Derved taber varmekunderne ikke ved afgiftsomlægningen. Det foreslås gennemført ved, at de nye afgifter defineres som særømkostninger ved anlæggenes prisfastsættelse overfor affaldsleverandørerne. Hvis varmekunderne og affaldsleverandørernes kan blive enige om en anden fordeling af afgifterne, vil de have mulighed for at aftale det. Det forudsætter varmeprismyndighedernes tilslutning. For affaldsleverandører, for hvilke affaldsgebyret stiger for aflevering af affald med højt energiindhold, vil omlægningen medføre, at mulighederne for at komme af med affaldet hos industri og centrale kraftvarmeanlæg stiger. Det er skønnet, at affaldsforbrændingsanlæggene vil tabe ved omlægningen. Tabet vil dog sandsynligvis kunne overvæltet på affaldsleverandørerne.

Slamforbrændingsanlæg, som efter de gældende regler er pålagt de særligt høje forbrændingsafgifter svarende til 3 eller 4 gange den almindelige forbrændingsafgift, vil efter omlægningen undgå disse afgifter og vil i praksis skulle betale være nærved nul kr. pr. ton affald. Slamforbrændingsanlæggene vinder derved ved forslaget.

Produktionsvirksomheder, der afbrænder affald fra træ- og møbelindustri (ca. 1 pct. af den samlede affaldsmængde), vil få en afgiftslempelse.

3.1.3.2. Adfærdsændringer

En så strukturel afgiftsomlægning som den, der foreslås med dette forslag, vil betyde nogle forskydninger i affaldsstrømmene. Forskydningerne vil afhænge af affaldets energiindhold.

Affald med højt energiindhold

På grund af den store afgiftsfordel der er ved at benytte affald med højt energiindhold til produktion af rumvarme, forbrændes stort set alt affald med højt energiindhold i almindelige affaldsforbrændingsanlæg.

I udlandet derimod benyttes en stor del af affaldsmængden som et alternativt brændsel i kraftværker og industri. I Danmark har elværker og industrier også mulighederne for at afbrænde affald, og de kan sandsynligvis også gøre det billigere end affaldsforbrændingsanlæggene kan gøre det. Det sker bare ikke på grund af den nugældende afgiftsstruktur, som gør det dyrere at bruge affaldsbrændsel frem for fossile brændsler til procesformål og elfremstilling.

Afgiftsomlægningen vil gøre afgiftsreglerne neutrale overfor, hvor dette affald brændes af.

Omlægningen vil betyde, at mere affald med højt energiindhold vil blive genanvendt frem for at blive afbrændt, idet afgiften af det stiger, hvis det bruges som brændsel til produktion af rumvarme.

Den mængde affald med højt energiindhold, der fortsat bliver afbrændt, vil fremover i højere grad søge mod industri og elproduktion. Baggrunden er, at affaldsforbrændingsanlæg fortsat vil være dominerende ved fastsættelsen af affaldsgebyrer, og disse bliver høje for affald med højt energiindhold på grund af den høje afgift. Derimod kan industrien og elproduktionsanlæg benytte affaldet stort set uden afgift, og vil derfor være mere interesserede i at modtage affaldet.

Importeret affald

Importeret affald er i dag fritaget for affaldsforbrændingsafgift, når det bruges til medforbrænding i industrien. Desuden er der en afgiftsfordel ved at bruge importeret affald til produktion af rumvarme frem for at bruge fossile brændsler. Ved omlægningen vil affald, der importeres til forbrænding, blive pålagt afgifter på lige fod med dansk affald til forbrænding og fossile brændsler. Importen af affald vil derfor falde.

Husholdningsaffald

Det vil stadig kun være affaldsforbrændingsanlæggene, der har lov til at forbrænde husholdningsaffald, og det vil derfor fortsat blive brændt af dér.

Spildevandsslam og husdyrgødning

Afgiften for afbrænding af spildevandsslam falder kraftigt, og det vil medføre, at der i højere grad vil ske afbrænding af det med energiudnyttelse i Danmark.

Samtidig vil eksporten af tørret spildevandsslam falde, ligesom det vil være tilfældet med udbringning af spildevandsslam på markerne.

For spildevandsanlæggene vil de mindre mængder spildevandsslam til udbringning på markerne

blive lettere at komme af med, og landmændene vil derfor få en lavere betaling for at aftage spildevandsslammet. Dette giver en besparelse for rensningsanlæggene vedrørende omkostningerne til at komme af med spildevandsslam, og denne besparelse vil sandsynligvis komme husholdningerne til gode.

Husdyrgødning vil kunne afbrændes afgiftsfrit på gårdanlæg, hvis den producerede varme går til opvarmning af staldbygninger og lignende, hvorimod der forfalder afgift, hvis afbrændingen af husdyrgødningen går til opvarmning af stuehuse (rumvarme). Lovforslaget ændrer ikke på de krav, der stilles til røggasrensning via miljølovgivningen, og som vedrører afbrændingen.

3.1.4. Ændringer i Affaldsafgiftsloven

I lov om afgift af affald og råstoffer tages alle bestemmelser om forbrænding af affald ud af loven. Lovens bestemmelser om affald vil herefter omhandle affald, der deponeres.

3.1.5. Ændringer i Kulafgiftsloven

I Kulafgiftsloven indføres der en tillægsafgift på affaldsvarme på 26,5 kr. pr. GJ. Hermed vil afgiften på affaldsvarme være summen af den allerede eksisterende affaldsvarmeafgift og den nye tillægsafgift. Den eksisterende affaldsvarmeafgift vedbliver at være indekseret, hvorimod den nye tillægsafgift ikke indekseres, da den kompenserer for den afskaffede affaldsforbrændingsafgift, der heller ikke blev indekseret.

Herudover overføres de fritagelser, der var gældende for affaldsforbrændingsafgiften til at være fritagelser fra afgiften af affaldsvarme. Affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som allerede er omfattet af den eksisterende affaldsvarmeafgift, fritages ikke for denne afgift, men kun for den nye tillægsafgift. Endeligt tilpasses de administrative bestemmelser.

3.1.6. CO2-afgiftsloven

I CO2-afgiftsloven indføres der CO2-afgift på affald. Afgiften udformes med 3 forskellige satser afhængigt af mængden af plast og lignende.

Afgiftssatserne for indholdet af plast m.v. i de tilførte mængder af affald til forbrænding er som følger:

Tabel 1. CO2-afgift af affaldsvarme	
Indhold af plast m.v. i tilført affald	Afgift, pr. produceret enhed varme
1-11 pct.	5 kr. pr. GJ
> 11 pct. - 35 pct.	9 kr. pr. GJ
> 35 pct.	13 kr. pr. GJ

For tilført affald med indhold af plast m.v. på mindre end 1 pct. pålægges der ingen CO2-afgift.

For almindelig husholdningsaffald vurderes det gennemsnitlige indhold af plast m.v. at udgøre 6,25 pct. Dermed kan anlæg, der alene afbrænder husholdningsaffald, nøjes med at bruge en enkelt CO2-afgiftssats.

3.1.7. Lov om tilskud til elproduktion

Lov om tilskud til elproduktion omhandler kun tilskud til affaldsbaseret elproduktion,. Da dette tilskud afskaffes med denne omlægning af afgiften på forbrænding af affald, foreslås loven ophævet.

3.2. Omlægning fra godtgørelsesordning til fritagelsesordning for vognmænd

Som en administrativ lempelse for vognmændene omlægges den eksisterende godtgørelsesordning for afgift af kvælstofholdige produkter til brug i lastbilers SCR-filtre til en fritagelsesordning.

3.2.1. Kvælstofafgiftsloven

Som følge af de skærpede krav til lastbilers partikel- og NOx-udledning der blev pålagt ved de Euro4-normer, der trådte i kraft 1. oktober 2006, var det nødvendigt med en lempelse af kvælstofafgiften. Lempelsen blev dengang givet i form af en ordning med godtgørelse af afgiften.

Mere præcist pålagde EU-lovgivningen miljøkrav til bilers udledning af forskellige miljøskadelige stoffer, der løbende skærpes. De såkaldte Euronormer sætter overgrænser for udslippet af nævnte stoffer. Euro4 indeholdt en væsentlig skærpelse af udstødningsnormerne for partikler og kvælstofoxider (NOx).

De skærpede krav til udledning af partikler og NO_x kan i princippet opfyldes på flere måder, men de europæiske fabrikker oplyste, at man ville satse på en på SCR-løsning. Ved denne løsning tunes motoren til lavt partikeludslip. Herved øges NO_x-udslippet, som herefter reduceres ved hjælp af en SCR-katalysator. SCR-teknologien forudsætter imidlertid, at der indsprøjtes kvælstofholdige stoffer (ammoniak) i udstødningssystemet mellem motoren og SCR-katalysatoren, hvor NO_x omdannes til vand og frit kvælstof (som er uskadeligt). I praksis tilsættes ammoniakken i form af et urinstof (UREA).

Som kvælstofafgiftsloven var udformet før indførslen af en branchespecifik kvælstofafgiftslempelse i 2006 i form af en godtgørelsesordning for vognmænd for deres forbrug af kvælstof anvendt i SCR-katalysatorer, var der efter bevilling fra told- og skatteforvaltningen mulighed for fritagelse af afgift af kvælstof, der blev anvendt til andre erhvervsmæssige formål end planternæring og afisning. Det var således aldrig intentionen i kvælstofafgiftsloven, at der skulle opkræves afgift af de kvælstofholdige stoffer, der anvendes i SCR-katalysatorer. Imidlertid krævedes der et stort årligt forbrug for at der kunne bevilges fritagelse, hvilket mange små vognmænd ikke kunne leve op til. Da lastbilerne kører lige så godt uden tilsætning som med tilsætning af de kvælstofholdige stoffer, var afgiften med til at øge vognmændenes incitament til at undlade påfyldningen af disse, med et stort NO_x-udslip til følge.

Indførslen af den branchespecifikke kvælstofafgiftslempelse til vognmænd for deres forbrug af kvælstof anvendt i SCR-katalysatorer skete som en godtgørelsesordning i stedet for en fritagelsesordning. Grunden var, at man mente, at der var risiko for, at frit tilgængeligt afgiftsfrit kvælstof på tankstationer ville foranledige landmænd til at benytte dette til gødningsformål, og på denne måde omgå deres gødningsregnskaber.

Det har imidlertid efterfølgende vist sig, at flere forhold minimerer risikoen for brug af de pågældende kvælstofholdige stoffer til gødningsformål. For det første mangler produkterne i forhold til almindelige gødningsprodukter visse næringsstoffer, hvilket betyder, at værdien af dem til gødningsformål er stærkt reduceret. Derudover indebærer prisen på produkterne, at prisen pr. kvælstofenhed af værdi til gødningsformål overstiger omkostningerne i form af summen af køb af almindelig gødning plus bøder for omgåelse af gødningsregnskaberne. Med andre ord kan det bedre betale sig for landmændene at omgå gødningsregnskaberne ved i stedet at gøde for meget med almindelig gødning, også hvis de bliver opdaget, på grund af den høje pris på de pågældende kvælstofholdige stoffer og de manglende næringsstoffer i disse.

Derudover medfører godtgørelsesordningen administrative omkostninger for vognmandserhvervet, idet vognmændene først skal betale afgiften for derefter at søge om godtgørelse af den.

Derfor ændres godtgørelsesordningen til en fritagelsesordning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1 Omlægning af affaldsavgiften

Lovforslaget indeholder følgende ændringer i lovgivningen:

- a) Affaldsforbrændingsafgiften pr. ton affald til forbrænding afskaffes
- b) Affaldsvarmeafgiften forhøjes fra 13,1 kr./GJ til 39,6 kr./GJ
- c) Der indføres CO₂-afgift på affald til forbrænding afhængigt af indholdet af plast m.v.
- d) Tilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes

Ad a) Affaldsforbrændingsafgiften pr. ton affald til forbrænding afskaffes

Provenuet fra afgiften på affald til afbrænding i 2006 var omkring 920 mio. kr. Heraf vedrørte ca. 30 mio. kr. affald i mellemdæponi m.v., ca. 850 mio. kr. affald, der blev brændt af i affaldsforbrændingsanlæg, ca. 10 mio. kr. affald i industri og ca. 40 mio. kr. slam.

Asken genanvendes typisk, hvilket reducerer den effektive afgift på grund af afgiftsgodtgørelsen for aske, der genanvendes. For det affald, der blev brændt af, var der gennemsnitligt ca. 21,5 pct. aske til genanvendelse. Der er del spredning med hensyn til askeindholdet. Det ligger for de fleste værker på mellem 15- og 25 pct., men der er også værker med 30 pct. eller endog 40 pct. askegenanvendelse. Ved det omtrentlige gennemsnitlige indhold af aske til genanvendelse på 21,5 pct. udgør nettoafgiften pr. ton affald ca. 259 kr./t (330 kr. pr. ton – 21,5 pct. af 330 kr./t).

Afskaffes affaldsforbrændingsafgiften vil det således medføre et provenutab på ca. 920 mio. kr. ved uændret adfærd.

Ad b) Affaldsvarmeafgiften forhøjes fra 13,1 kr./GJ til 39,6 kr./GJ

Ud over affaldsavgift pr. tons betales en affaldsvarmeafgift på den varme, som opstår ved afbrænding af affald. Afgiften udgør i dag 13,1 kr./GJ. Provenuet af afgiften er ca. 300 mio. kr. Det svarer til ca. 23,5 PJ varme. Med forslaget forhøjes afgiften på affaldsvarme til 39,6 kr./GJ. Det vil medføre et merprovenu på ca. 640 mio. kr. ved uændret adfærd.

Ad c) Der indføres CO₂-afgift på affald til forbrænding afhængigt af indholdet af plast m.v.

Der indføres CO2-afgift på afbrænding af affald. Afgiften udgør i praksis ca. 5 kr. pr. GJ produceret el og varme fra typisk affald (svarende til 150 kr. pr. ton CO2). CO2-afgiften vil medføre et merprovenu på ca. 150 mio. kr. ved uændret adfærd.

Ad d) Tilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes

De elproduktionstilskud, der blev bogført vedrørende 2006 vedrørte ca. 1.728 mio. kWh, hvortil, der blev givet ca. 130 mio. kr. i elproduktionstilskud. Ophæves tilskuddet vil staten få et merprovenu på ca. 130 mio. kr.

Forslagets samlede provenumæssige effekt ved uændret adfærd

Afskaffes affaldsforbrændingsafgiften vil det medføre et provenutab på ca. 920 mio. kr. Forhøjelse af affaldsvarmeafgiften medfører derimod et merprovenu på 640 mio. kr., mens ophævelse af elproduktionstilskud og at der indføres ny CO2-afgift på afbrænding af affald vil give et merprovenu på henholdsvis ca. 130 mio. kr. og ca. 150 mio. kr. Netto er omlægningen dermed provenuneutral.

Tabel 2. Provenuvirkninger ved uændret adfærd

	<i>Enhed</i>	<i>I alt</i>
Affaldsafgiftspligtig mængde brutto	1.000 t	3.530
Netto affaldsafgift	Mio. kr.	-920
Ophævelse af elproduktionstilskud	Mio. kr.	+130
Forhøjelse af affaldsvarmeafgift	Mio. kr.	+640
CO2 afgift	Mio. kr.	+150
Provenuvirkning netto	Mio. kr.	0

Skatteudgifter m.v.

Forslaget indebærer, at affald som brændsel i højere grad behandles afgiftsmæssigt som andre brændsler. Det reducerer de årlige skatteudgifter.

Forslaget har ingen konsekvenser for kommuner og regioner.

Forventet udvikling i forhold til i dag

Ved beregning af de provenuneutral affaldsvarmeafgiftssatser mv. har udgangspunktet være de affaldsmængder og forbrændingsformer, der gjaldt i 2006.

Det forventes imidlertid, at mængderne af brændbart affald fremover vil stige. Efter at kraftværkerne ved energiaftalen af 21. februar 2008 ikke længere er underkastet hvile-i-sig-selv begrænsninger, forventes det, at kraftværkerne vil kunne aftage væksten i de danske affaldsmængder, og at de desuden vil importere affald fra udlandet. Potentialet kan være en mængde på 7-800.000 tons. Det vil fortrinsvis være affald med højt energiindhold, der vil søge hen til kraftværkerne.

Selv om elproduktionstilskud efter energiaftalen forudsættes afskaffet for de centrale værker, vil staten fortsat kunne få tab ved import af affald med højt energiindhold også på de centrale værker. Modsat vil staten tabe mindre ved forbrænding af sådant dansk affald på centrale værker end ved forbrænding på almindelige forbrændingsanlæg. Med en vis usikkerhed er det forudsat, at de to effekter går lige op, således at omlægningen også er neutral for finanserne på længere sigt.

Den forventede udvikling bør dog indgå i overvejelserne om adfærdsvirkninger ved omlægningen.

Med meget betydelig usikkerhed kan det skønnes, at markedet for almindeligt brændbart affald på årsbasis i runde tal vil se således ud om ca. 10 år:

Tons	<i>Affaldsforbrændingsanlæg</i>	<i>Industri</i>	<i>Kraftværker</i>	<i>I alt</i>
Dansk affald	3.950.000	75.000	250.000	4.275.000
Import	0	125.000	500.000	625.000
I alt	3.950.000	200.000	750.000	4.900.000
I dag	3.500.000	125.000	0	3.625.000
Vækst	+450.000	+75.000	+750.000	1.275.000
Heraf import	0	+75.000	+500.000	575.000

Det ses, at der på 10-15 års sigt forventes en vækst i produktionen af dansk affald til forbrænding på 700.000 tons eller ca. 20 pct. Ved uændrede regler vil affaldet fortrinsvis søge hen til almindelige affaldsforbrændingsanlæg med 450.000 tons, mens 250.000 tons vil søge til kraftværkerne. Import af affald vil stige med ca. 575.000 tons, heraf 500.000 til kraftværkerne og 75.000 tons til industrien.

Adfærdsendringer ved nye regler:

Afgiftsændringerne vil give incitamenter til følgende adfærdsendringer.

- Der vil blive fremstillet mere elektricitet af affaldet
- Affald med lav brændværdi vil i videre udstrækning blive brændt af
- Affald med høj brændværdi vil i videre udstrækning blive genanvendt
- Import af affald til kraftvarmeværker og industrien vil falde
- Eventuelt vil import af affald til kondenskraftværker stige
- Affald med høj brændværdi vil søge mod industrien

Med betydelig usikkerhed skønnes adfærdsvirkningerne på årsbasis at blive:

Tabel 4. Adfærdsændringer for dansk affald med høj brændværdi	
Større genanvendelse/mindre produktion af affald	+125.000 t
Større anvendelse i industrien af dansk affald	+125.000 t
Større anvendelse i danske kraftværker	+200.000 t
Mindre anvendelse i danske affaldsforbrændingsanlæg	-450.000 t

Da prisen for at komme af med affald med høj brændværdi stiger for affaldsforbrændingsanlæg, vil der blive brændt mindre affald af i affaldsforbrændingsanlæg. Ovenfor er med betydelig usikkerhed anført 450.000 tons mindre affald. De 450.000 tons vil ikke realisere sig med det samme eller i form af, at en mindre del af kapaciteten udnyttes på affaldsforbrændingsanlæg, men i form af at kapaciteten på affaldsforbrændingsanlæg ikke vil blive udbygget så meget som ellers. Der afbrændes i dag ca. 3,5 mio. tons. Ved en årlig vækst på 2 pct. stiger affaldsmængderne med ca. 70.000 tons årligt. De 450.000 tons affald svarer således til 6-7 års vækst.

De ekstra affaldsmængder vil blive brændt af i industrien og kraftværker samt blive genanvendt i større omfang end i dag. Der er regnet med, at 200.000 tons søger mod kraftværker, 125.000 tons mod industrien og 125.000 tons mod større genanvendelse.

Fordelingen mellem industrien og kraftværkerne er usikker. Det skønnes, at hovedparten går til kraftværkerne.

Disse adfærdseffekter påvirker ikke det offentlige finanser, jf. at man efter de nye afgifter betaler stort set det samme i afgifter som de afgifter på fossile brændsler, der fortrænges af affaldet.

Men da affaldet med højt energiindhold søger hen, hvor det er billigst uden afgifter at komme af med det, får samfundet en gevinst. Gevinsten kan opgøres til ca. 55 mio. kr. på årsbasis.

Adfærdsændringerne for importeret affald skønnes på årsbasis at blive:

Tabel 5. Adfærdsændringer for importeret affald	
Industrien	-75.000 t
Kraftværker	-200.000 t
I alt import	-275.000 t

Importen af affald vil falde. Det skyldes, at dansk affald bliver mere konkurrencedygtig i forhold importeret affald for industrien. I praksis er importeret affald fritaget for affaldsafgift, når det bruges i industrien. For kraftværkerne falder den nuværende mulige afgiftsfordel ved import af affald væk.

Da afgiftsreglerne bliver neutrale, vil adfærdsændringen ikke påvirke statens finanser. Det bemærkes, at der ved beregning af provenuet ikke er taget hensyn til, at kraftværkerne ville

kunne importere affald med høj brændværdi (provenutab for staten).

Der er en velfærdsøkonomisk gevinst via mindre subsidieret import af affald på ca. 15 mio. kr. (idet her er forudsat, at tilskud til elproduktion i de centrale værker er bortfaldet)

Igen er ovennævnte ikke virkninger her og nu, men om måske 10 år.

Alt i alt vil adfærdsvirkningerne således være:

Tabel 6. Adfærdsændringer for affald			
<i>1.000 t</i>	<i>Før</i>	<i>Efter</i>	<i>Ændring</i>
Affaldsforbrændingsanlæg	3.950	3.500	-450
Kraftværker dansk affald	250	450	+200
Kraftværker import	500	300	-200
Industri dansk affald	75	200	+125
Industri import	125	50	-75
I alt	4.900	4.500	-400
Heraf dansk	4.275	4.150	-125
Heraf import	625	350	-275

Efter det oplyste fremkommer der på årsbasis i alt 140.000 tons dansk tørstofslam. Fra provenustatistik ses, at der opkræves brutto ca. 45 mio. kr. af slam, der forbrændes. Er tørstofindholdet heri ca. 80 pct. i gennemsnit, brændes der ca. 35.000 tons eller 25 pct. af slammet af i forvejen i Danmark. Lidt over halvdelen af slammet eller ca. 80.000 tons genanvendes ved udbringning på marker. Resten på 25.000 tons anvendes på anden måde herunder ved forbrænding i udlandet. Efter ændringerne vil mængden af slam, der brændes af i Danmark stige med ca. 45.000 tons. Genanvendelsen som gødning reduceres med ca. 25.000 tons, mens forbrænding i udlandet mv. falder med 20.000 tons.

Tabel 7. Adfærdsændringer vedrørende slam	<i>Før</i>	<i>Efter</i>	<i>Ændring</i>
Til forbrænding i Danmark	35.000 t	80.000 t	+45.000 t
Til forbrænding i udlandet mv.	25.000 t	5.000 t	-20.000 t
Til genbrug	80.000 t	55.000 t	-25.000 t
I alt	140.000 t	140.000 t	0

Den samfundsøkonomiske gevinst herved er på omkring 25-30 mio. kr. Virkningen må forventes at manifestere sig i takt med udbygning af kapaciteten på slamforbrændingsanlæggene.

4.1.2. Kvælstof

Der er tale om en ændring af en godtgørelsesordning til en fritagelsesordning, og da omfanget af brugen af godtgørelsesordningen er begrænset, vurderes det ikke at have provenumæssige konsekvenser.

4.2. Administrative omkostninger for det offentlige

Engangsomkostninger er skønnet til 225.000 kr., herunder omkostninger til systemtilretning, informationsmøder og udsendelse af nyhedsbreve,

Derudover skønnes at medgå et årsværk til implementering af lovændringerne, herunder sagsbehandling og vejledning. Det skal bemærkes, at der er tale om et ”engangsforbrug” af ressourcer.

Med hensyn til den løbende drift skønnes et uændret forbrug af ressourcer til sagsbehandling, vejledning m.v.

5. Økonomiske og administrative omkostninger for erhvervslivet

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved uændret adfærd vil omlægningen føre til en ekstra belastning af almindelige affaldsforbrændingsanlæg med ca. 40 mio. kr. Belastningen er henført til disse anlæg, selvom belastningen sandsynligvis vil blive overvæltet på affaldsleverandørerne. Det svarer i gennemsnit til omkring 12 kr./t affald. Modsat vinder slamforbrændingsanlæg ca. 40 mio. kr., mens industrien vinder et par mio. kr. Netto udligner gevinsten for slamforbrændingsanlæg og industrien tabet på affaldsforbrændingsanlæggene. Dette er vist i følgende tabel:

Tabel 8. Økonomiske konsekvenser ved uændret adfærd

	Enhed	Affaldsforbrændingsanlæg	Slamforbrænding	Industrier	I alt
Affaldsafgiftspligtig mængde brutto	1.000 t	3.370	135	25	3.530
Netto affaldsafgift	Mio. kr.	-873	-39	-8	-920
Ophævelse af elproduktionstilskud	Mio. kr.	+129	0	+1	+130
Forhøjelse af affaldsvarmeafgift	Mio. kr.	+635	0	+5	+640
CO2 afgift	Mio. kr.	+150	0	0	+150
Netto	Mio. kr.	+41	-39	-2	0

I følgende tabel er vist forskellige kombinationer af energiindhold i affald og el- og varmeproduktion og den resulterende afgiftsændring for et ton affald, som afbrændes.

Tabel 9. Virkning af ændring af affaldsafgift til afgift på energi mv. i brændsel

Energiindhold	Heraf varme	Heraf el	Nuværende affaldsafgift + affaldsvarmeafgift – elproduktionstilskud	Forslag afgift	Ændring	Fortrængte afgifter (i dag)
GJ/ton	GJ	GJ	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
10	8,5	0	370	379	+9	-391
11	9,35	0	381	417	+36	-430
10*	7	1,5	322	320	-2	-322
10	6,5	2,0	305	300	-5	-299
111	7,7	1,65	328	352	+24	-354
11	7,15	2,2	310	330	+20	-329

15	9,75	3,0	328	450	+122	-449
20	17	0	482	758	+276	-782
40	34	0	704	1516	+812	-1564
20	14	3	384	639	+255	-644
20	11	6	286	521	+234	-506

* Beregningen er eksempelvis som følger: De 10 GJ i affaldet bliver til 7 GJ varme og 1,5 GJ el. Den nuværende afgift er 330 kr./t fratrukket 71 kr. (21,5 pct. af 330 kr. vedrørende aske), tillagt affaldsvarmeafgift på 13,1 kr./GJ af 7 GJ = 92 kr. fratrukket elproduktionstilskud på 19,44 kr./GJ (0,07 kr./0,0036) af 1,5 GJ = -29 kr. Netto således 322 kr. Den nye afgift bliver affaldsvarmeafgift 39,6 kr./GJ af 7 GJ = 277 kr. + CO2 afgift 5 kr./GJ a 8,5 GJ = 43 kr. , i alt 320 kr. Netto falder afgiften med 2 kr. I øjeblikket fortrænges der afgifter på varme, som affaldsvarmen erstatter på 46 kr./GJ af 7 GJ = 322 kr.

De almindelige affaldsforbrændingsanlæg fyrer med en blanding af forskellige materialer. Blandingen har brændværdier på 9-12 GJ/t. I gennemsnit er der godt 10,5 GJ pr. ton. Værkerne udnytter typisk ca. 85 pct. af energien i affaldet til fremstilling af el og varme, heraf hen ved 20 pct. point til el, hvis værket er et kraftvarmeværk.

Det ses af tabellen, at for sådanne typiske affaldsforbrændingsanlæg vil visse anlæg opleve et samlet afgiftsfald, mens andre får en samlet afgiftsstigning. Det ses også, at man stort set nærmer sig afgifterne på den varme, som affaldsvarmen fortrænger.

Konklusionen er, at der for almindelige affaldsforbrændingsanlæg ikke sker ret meget netto.

I tabellen er også vist virkningerne for affald med væsentlig højere brændværdi. Plast har således en brændværdi på omkring 40 GJ/t og træaffald og lignende omkring 15 GJ/t.

Et affaldsforbrændingsanlæg får f.eks. tilført 90 ton à 10 GJ/t fra almindelig husholdsaffald samt 10 ton affald à 20 GJ/ton (f.eks. emballageaffald med meget papir, pap og plast). Blandingen vil da have en brændværdi på i gennemsnit 11 GJ/t. Anvendtes det ekstra emballageaffald (sammenblandet med andet) til fremstilling af 70 pct. varme og 15 pct. el var afgifterne før 384 kr./t for det ekstra affald. Men efter er afgiften steget til 639 kr./t.

Der kommer således en betydelig stigning i afgiften på affaldstyper med høj brændværdi.

Denne afgiftsstigning vil smitte af på prisen for at komme af med denne type affald.

Leverandører af affald med særlig høj brændværdi vil derfor få en ekstra regning, mens leverandører af affald med forholdsvis lav brændværdi vil få en nedgang i betalingen af affaldsgebyr.

Da de fraktioner af affald, der har en høj brændværdi ofte er velegnede til genbrug, vil det føre til en højere genanvendelsesprocent.

Udover egentlige affaldsforbrændingsanlæg kan visse typer affald også brændes af i kraftværker og som medforbrænding i industrien.

Kraftværker

I øjeblikket brænder kraftværker ikke afgiftspligtigt affald af. Men en af forhindringerne er foreslået fjernet i energiaftalen af 21. februar 2008. Fremover vil kraftværkerne ikke være underlagt hvile-i-sig-selv bestemmelserne.

Kraftværker vil normalt brænde særlige homogene affaldstyper af, der kan findeles og fyres sammen med kul. Der vil oftest være tale om affald med høj brændværdi. Sådanne typer affald vil enten blive importeret fra f.eks. Tyskland eller blive leveret fra særlige affaldsproducenter. Affald, der i givet fald kunne genanvendes, må ikke brændes af. Men der kan være tale om fraserteret affald, der er blevet forurennet med f.eks. madrester, således at det ikke kan genanvendes.

I modsætning til affaldsforbrændingsanlæg er kraftværkerne omfattet af CO₂-kvoterne. Det gør, at kraftværkerne, vil slippe for CO₂-afgiften på affaldet i det omfang, affaldet bruges til at fremstille el, og det ikke-CO₂-neutrale brændsel kræver CO₂-kvoter.

Afgiften på de typer affald elværkerne vil brænde af, vil stige betydeligt. Det vil reducere tilskyndelsen til at importere sådanne typer affald. Under gældende regler ville staten få et betydeligt afgiftstab, hvis kraftværkerne importerede affald med høj brændværdi, jf. at afgifterne af de fortrængte kul er højere end på affaldet alt inklusive.

Ved import af f.eks. 250.000 tons affald a 20 GJ/t ville indtægterne efter gældende regler være omkring 70 mio. kr., men af de 250.000 t affald ville kunne fremstilles 2,75 PJ varme, der ville fortrænge afgift på kul for ca. 125 mio. kr., hvis varmen alternativt var fremstillet ved kul.

I forbindelse med energiaftalen foreslås elproduktionstilskuddet dog ophævet. Der vil dog stadig være tab for staten ved brug af affald med høj energiindhold.

Der har været nævnt planer om, at kraftværkerne skulle kunne aftage 7-800.000 tons affald. Det vil i givet fald ske efter en gradvis udvikling, da værkerne skal bygges om. I det mindste på kortere sigt er der ikke så store mængder affald til rådighed. Ved stigende affaldsmængder og uændret kapacitet i almindelige affaldsforbrændingsanlæg vil kraftværkerne kunne brænde tilvæksten af. Hertil kommer eventuel import af affald. Kraftværkerne får ikke mulighed for at brænde almindelig dagrenovation af.

Med de nye afgiftsregler vil der stort set være provenuneutralitet ved import af affald med høj brændværdi.

Værker, der kan udnytte en stor del af affaldets brændværdi til el, f.eks. kraftværker, vil få en mindre afgiftsstigning end de traditionelle affaldsforbrændingsanlæg. Derfor vil danske kraftværker vinde i konkurrencen med almindelige affaldsforbrændingsanlæg.

Industrien

I praksis vil det sandsynligvis stort set alene være cementindustrien, der vil brænde affald af i industrien.

Efter gældende regler betales affaldsafgift på dansk affald til medforbrænding. Der betales også affaldsvarmeafgift, der er en energiafgift. Men da varmen bruges til proces, er industrien fritaget /får godtgørelse for denne afgift. Cementindustrien er i øvrigt kvoteomfattet, og derfor vil industrien blive fritaget for at betale CO₂-afgift i det omfang, der anvendes ikke-CO₂-holdige brændsler, der kræver forbrug af kvoter. Det kan ikke udelukkes, at der anvendes visse typer ikke-bionedbrydeligt affald, der efter nærmere kvoteregler er fritaget for kvotepligt, men som da vil blive belastet med CO₂-afgift.

Cementindustrien får derfor en afgiftsnedsettelse på omkring 259 kr./t – hvis affaldet indeholder 21,5 pct. aske, som indgår i produkterne.

Samtidig stiger afgiften på affald med høj brændværdi for affaldsforbrændingsanlæg og kraftværker. Cementindustrien vil derfor blive stillet bedre i konkurrenceevnen i forhold til at aftage dansk affald.

I 2006 brugte cementindustrien ca. 1,5 PJ affald, heraf 1,2 PJ biomasse. Der brugtes ca. 122.000 tons affald, heraf ca. 40.000 papirmasse med ca. 2,5 PJ/t. Affaldet indeholdt ellers mellem 11 GJ/t (tørret spildevandsslam) og 28,4 GJ/t (tekstilrester fra dæk). Ser man bort fra papirmassen, var energiindholdet i gennemsnit ca. 18 GJ/t.

Er alternativet til at levere dansk affald med f.eks. 20 GJ/t til cementindustrien danske affaldsforbrændingsanlæg eller danske kraftvarmeværker, vil omkostningerne ved at komme af med denne affaldstype til andre end cementindustrien stige ca. 250 kr./t - mens som nævnt afgiften for cementindustrien falder med ca. 250 kr./t.

Man kan derfor forvente en betydelig stigning i cementindustriens brug af dansk affald med høj brændværdi.

Ved neutrale afgiftsregler vil cementindustrien sandsynligvis være konkurrencedygtig i forhold til affaldsforbrændingsanlæg. Konkurrencedygtigheden giver sig f.eks. udslag i, at det koster f.eks. 300 kr./t mindre at brænde affald af i cementindustrien end på et affaldsforbrændingsanlæg, når der ser bort fra afgifter. Igen er det før affaldsafgift. Men da afgifterne netto favoriserer brug af affald med høj brændværdi i affaldsforbrændingsanlæg, og belaster cementindustrien – bruges der ikke dansk affald med afgift i større omfang i cementindustrien. Derfor søger affaldet hen mod affaldsforbrændingsanlægget.

Gennemføres afgiftsændringerne vil affaldsforbrændingsanlæg og kraftværker alt andet lige forlange ca. 250 kr./t ekstra for at brænde affald med 20 GJ/t af, mens cementindustriens reservationspris falder med andre 250 kr./t.

Da cementindustriens kapacitet til afbrænding af dansk affald er langt mindre end udbuddet, vil cementindustrien f.eks. kunne tilbyde afbrænding af affald med høj brændværdi 100 kr./t billigere end almindelige affaldsforbrændingsanlæg og stadig få en god fortjeneste.

Der hersker usikkerhed om, hvor stor forskellen i omkostningerne er mellem industrien og affaldsforbrændingsanlæg.

Det kan ikke afvises, at det forhold, at cementindustrien efterfølgende ikke netto kommer til at betale afgift, vil føre til et fald i gebyret for at komme af med affald med høj brændværdi og dermed mindre genanvendelse.

Umiddelbart er det realistiske, at prisen for at komme af med affald med høj brændværdi stiger.

Den velfærdsøkonomiske gevinst på sigt

Adfærdsændringerne vedrørende den ændrede anvendelse af affald med højt energiindhold vurderes at indebære en årlig velfærdsøkonomisk gevinst på ca. 55 mio. kr. om måske 10 år. Heraf forventes omkring 15 mio. kr. at tilfalde cementindustrien, mens andre ca. 15 mio. kr. forventes at tilfalde danske affaldsleverandører og andre, der genanvender affald. Endelig forventes 25 mio. kr. at tilfalde kraftværkerne.

Adfærdsændringerne vedrørende import af affald med højt energiindhold forventes at medføre en yderligere velfærdsøkonomisk gevinst på ca. 15 mio. kr. igen om måske 10 år. Statens tab ved afgiftssubsidiering af importeret affald med højt energiindhold til elværkerne forventes skønsmæssigt at blive reduceret med 30 mio. kr. Elværkerne går glip af en tilsvarende afgiftsgevinst, men forventes at spare ca. 15 mio. kr. ved ikke at købe brændsel til overpris i udlandet med henblik på at spare afgift i Danmark.

Den årlige velfærdsøkonomiske gevinst i forbindelse med øget afbrænding af slam i Danmark, som vedrører affaldsforbrændingsanlæggene, skønnes at udgøre 25 – 30 mio. kr. afhængigt af, at kapaciteten udbygges på slamforbrændingsanlæggene.

5.2. Administrative omkostninger for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

6. Administrative omkostninger for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

7.1. Konsekvenser for affald med lavt energiindhold

Den foreslåede afgiftsomlægning vil formentlig føre til, at der forbrændes mere affald med lavt energiindhold i Danmark som eksempelvis slam og husdyrgødning. Det vurderes ikke, at alt slam, der i dag genanvendes, vil blive forbrændt ved en afgiftsomlægning. Energiindholdet i slam og husdyrgødning er begrænset, og forbrænding heraf bør derfor næppe begrundes ud fra energimæssige hensyn. Ved afbrænding på nyere anlæg vil der dog komme et vist energioverskud, som vil bidrage til at opfylde Danmarks VE målsætninger. En større grad af afbrænding af affald vil også føre til mindre brug af fossile brændsler, men da afbrændingen må forventes især at øges omkring større byer, der får varme fra kvoteomfattede anlæg, kan der ikke forventes nogen større netto CO₂-effekt herved.

Ved større grad af afbrænding af affald og slam, vil der dog samtidig blive genanvendt mindre slam på landbrugsjord, hvilket vil reducere opbygningen af de såkaldte ”sinks”. Kulstoffet i slammet omdannes med det samme til CO₂ ved forbrænding, men først efter en forsinkelse ved udbringning på marker. ”Sinks”-effekten tæller med ved opgørelse af CO₂ forpligtelsen udenfor det kvoteomfattede område. Øget afbrænding af slam vil derfor ikke nødvendigvis bidrage til opfyldelsen af Danmarks CO₂-forpligtelser.

Den afgiftsmæssige barriere mod afbrænding af fiberfraktionen fra afgasset og separeret husdyrgødning er fjernet gennem en afgiftsfritagelse. Men der er fortsat en betydelig nettoafgift på at forbrænde gødning uden forudgående afgangning. Ved den foreslåede omlægning falder denne afgift helt væk for så vidt angår forbrænding. Endvidere vil der være fritagelse af affaldsvarmeafgift ved afbrænding af gødning på gårdanlæg, når den producerede varme anvendes til opvarmning af staldbygninger m.v. (proces), men ikke til rumvarme i boligen. Afbrænding af gødning kan have interesse for landbruget, da det vil kunne muliggøre større husdyrhold end ellers. I praksis hindres afbrænding af husdyrgødning på gårdanlæg dog af omkostningstunge krav til røggasrensning efter EU-regler.

Landbruget har en forventning om, at afbrænding af husdyrgødning vil give mulighed for øget husdyrhold, fordi husdyrgødningen dermed ikke skal udbringes på landbrugsjord.

Det er husdyrlovens beskyttelsesniveau, der fastlægger antallet af dyr. Hvis forudsætningerne for det fastlagte beskyttelsesniveau ændres, f.eks. som følge af ændrede muligheder for afbrænding af husdyrgødning, kan beskyttelsesniveauet eventuelt ændres med henblik på at begrænse antallet af dyr, hvis det vurderes for ønskeligt.

7.2. Konsekvenser for affald med højt energiindhold
For affald med højt energiindhold som f.eks. plast og papir, stiger afgiften ved

afgiftsomlægningen, når affaldet brændes af i almindelige affaldsforbrændingsanlæg. For især plastaffald er der tale om en meget kraftig stigning.

Bruges affaldet derimod i industrien til proces (og hypotetisk kraftværker, der alene fremstiller el) elimineres afgiften stort set, idet der er afgiftsfritagelse efter energi- og CO₂-afgiftsreglerne for energi.

Da hovedparten af affaldsforbrændingen fortsat vil finde sted på almindelige affaldsforbrændingsanlæg, der derfor vil være dominerende ved fastsættelse af gebyrer for bortskaffelse af affald med højt energiindhold, vil det samlede incitament til genanvendelse af affald med højt energi-indhold formentlig stige ved omlægningen.

Spejlbilledet af at incitamentet til genanvendelse stiger for affald med højt energiindhold er, at omkostningerne for dem, der leverer affaldet, stiger. Affald med højt energiindhold vil ofte komme fra erhverv.

Det forventes på denne baggrund, at den foreslåede omlægning i kraft af en øget genanvendelse af affald med højt energiindhold vil give en miljøpolitisk gevinst, om end den næppe vil være af betydeligt omfang.

Det vurderes, at der er en risiko for, at genanvendelsen af affald med højt energiindhold kan falde, hvis de nuværende incitamenter mod at brænde affald af i industrien reduceres. Generelt skal affald genanvendes, hvis det kan lade sig gøre, men genanvendelse kan forhindres, hvis affaldet "forurenes". Risikoen for, at det vil ske, når affald brændes af i industrien, vurderes at være større, end når affaldet brændes af i affaldsforbrændingsanlæg. I praksis vil det dog være store virksomheder i industrien, der vil brænde andres affald af. Brændselsforbruget, herunder sammensætningen, i de store kvoteomfattede virksomheder følges nøje i forbindelse med administration af CO₂-kvoterne. Konstateres afbrænding af større mængder affald, der kan formodes at kunne have været genanvendt, er der således mulighed for at undersøge spørgsmålet nøjere.

7.3. VEmålsætninger

Den øgede anvendelse af slam til energiformål skønnes at give et marginalt bidrag til at opfylde de danske VE målsætninger. Afhængig af hvor tørt, slammet er, vil den øgede afbrænding af slam kunne give et bidrag til VE-forbruget på i størrelsesordenen 0,025 pct. af bruttoenergiforbruget (svarende til 4-5 store vindmøller).

Omvendt skønnes afbrændingen af affald med højt energiindhold at falde. Men da tilskyndelsen til at genanvende affald med højt energiindhold klart stiger mest for plast, jf. CO₂-afgiften her på, skønnes det med usikkerhed at nettoeffekten på VE-andelen af den øgede genanvendelse af affald med højt energiindhold samlet set vil være neutral.

Faldet i import af affald vil gøre det vanskeligere at opfylde Danmarks VE målsætning i det omfang, det er VE affald, der importeres. Det vil dog hovedsageligt være plastaffald mv., der i givet fald importeres mindre af, jf. at afgiftsfordelen her efter gældende regler er størst for kraftvarmeværkerne.

Vurderet i forhold til de energipolitiske målsætninger vil mindre anvendelse af affald i de almindelige affaldsforbrændingsanlæg endvidere føre til et fald i det korrigerede bruttoenergiforbrug på ca. 0,3 pct. på 10-15 års sigt. Det opstår, når mindre dansk affald brændes af i affaldsforbrændingsanlæg (hvor en lille del af energien bliver til el og en stor del til varme) og varmen i stedet for leveres fra centrale kraftvarmeanlæg (hvor en større del af energien bliver til el og en mindre del til varme). En større del af elproduktionen vil derfor ske i kombination med varmeproduktion – kraftvarme. Faldet i energiforbruget vil også gøre det lettere at opfylde VE målsætningen.

Samlet set skønnes den foreslåede omlægning derfor at indebære en marginal gevinst for så vidt angår de danske VE målsætninger. Det øgede bidrag til VE-forbruget skønnes kun at have begrænset virkning på CO₂-udledningen.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget skal notificeres ifølge informationsproceduredirektivet (direktiv 98/34/EF).

Herudover skal lovforslaget notificeres ifølge EU's statsstøtteregele, og lovforslaget vil derfor ikke kunne træde i kraft før en statsstøttegodkendelse er modtaget. Skatteministeren og Klima- og Energiministeren bemyndiges derfor til at sætte loven i kraft, når statsstøttegodkendelsen er modtaget.

9. Kommunikationsplan

Lovforslaget vil være tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside. Når lovforslaget er vedtaget vil det være at finde på Skatteministeriets hjemmeside. SKAT vil efter vedtagelsen af lovforslaget informere om de nye regler på sin hjemmeside, www.skat.dk. De nye regler vil ligeledes fremgå af Punktafgiftsvejledningen, der kan findes på www.skat.dk. Herudover sender SKAT nyhedsbrev til de berørte virksomheder.

10. Høring

Lovforslaget sendes i høring hos:

Advokatrådet, Aalborg Portland, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Byggeriets Arbejdsgivere, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danisco, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk

Gasteknisk Center, Danske Regioner, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Fjernevarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Industri, Dansk Jordbrugsforskning, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk tekstil og beklædning, Dansk Transport og Logistik, Danske Entreprenører, Danske Speditører, Danske Sælgere, DANVA, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Elsam, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Frie Funktionærer, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark, Foreningen Danske kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Energi- og Miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Færdselsstyrelsen, Greenpeace Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mærsk Olie og Gas, Noah, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, NSOC Danmark, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Plantedirektoratet, RenoSam, Sammenslutningen af Danske elforbrugere SDE, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SID, Sikkerhedsstyrelsen, SKAT, Skatterevisorforeningen, Skov- og naturstyrelsen, WWF, Økologisk Landsforening.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget er provenuneutralt	
Administrative konsekvenser for det offentlige		Forslaget skønnes at medføre engangsomkostninger på ca. 225.000 kr. til systemtilretning, informationsmøder og udsendelse af nyhedsbreve m.v.. Dertil kommer 1 årsværk til implementering af lovændringerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ved uændret adfærd vil omlægningen føre til en gevinst for slamforbrændingsanlæg og industrien på ca. 40 mio. kr. Slamforbrændingsanlæggene vinder knap 40 mio. kr., mens industrien vinder et par mio. kr.	Ved uændret adfærd vil omlægningen føre til en ekstra belastning af almindelige affaldsforbrændingsanlæg med ca. 40 mio. kr. Det svarer i gennemsnit til omkring 12 kr./t affald.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Det vurderes ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet.
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget forventes at give en mindre gevinst for miljøet.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget skal notificeres ifølge informationsproceduredirektivet (direktiv 98/34/EF), og skal godkendes ifølge EU's statsstøtteregele. Lovforslaget træder	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Afgiftspligten for kalk, der tilføres forbrændingsanlæg med henblik på røggasrensning ved affaldsforbrænding tages ud af affaldsafgiftsloven.

Til nr. 2

Bestemmelserne vedrørende fritagelse for affaldsforbrændingsafgift tages ud af affaldsafgiftsloven. Bestemmelserne overføres til kulafgiftsloven, hvor nye regler for affaldsvarmeafgift vil fremgå.

Til nr. 3

Der er tale om en korrektion af en fejlagtig henvisning til en anden bestemmelse i lovteksten.

Til nr. 4

Konsekvensrettelse som følge af, at § 9, stk. 3, nr. 6 udgår af affaldsafgiftsloven og overføres til kulafgiftsloven.

Til nr. 5

Med denne bestemmelse ophæves forbrændingsafgiften af affald.

Til nr. 6

Bestemmelser vedr. opgørelse af afgiftspligtig mængde for affald der forbrændes, fjernes fra affaldsafgiftsloven, dvs. stk. 2, 3, og 7.

Stk. 5 og stk. 8 ophæves dog som følge af, at disse ikke længere er nødvendige, på baggrund af ændringen af stk. 4, nu stk. 2. Der henvises for disse ændringers vedkommende til bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 7

Hidtil har affald der mellemdponeres, med henblik på senere afbrænding kunne nøjes med at betale satsen for affaldsforbrænding i stedet for at blive belagt med deponisatsen. Efterfølgende blev der ikke betalt afgift når affaldet blev overført fra deponi til afbrænding., hvis det kunne dokumenteres, at der allerede var betalt forbrændingsafgift. Da afgiften for forbrænding af affald ophæves, og dermed ikke længere skal betales pr. given mængde affald via affaldsafgiftsloven, men derimod ud fra målt energiindhold i forbindelse med afbrændingen, er det ikke længere muligt at opretholde muligheden for at betale forbrændingsafgiften i forbindelse med mellemdponering. Derfor pålægges affald, der

mellemdponeres med henblik på senere afbrænding fremover deponisatsen. Affaldet fratrækkes i afgiftspligten igen, når affaldet fraføres mellemdponiet.

Til nr. 8

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af stk. 3 og 7.

Til nr. 9

Konsekvensrettelse som følge af, at affaldsforbrændingsafgiften ophæves.

Til nr. 10

Der henvises til bemærkningerne til nr. 8

Til nr. 11

Når affaldsforbrændingsafgiften ophæves, er der ingen grund til, at virksomheder og lign. der forbrænder affald, skal registreres efter affaldsafgiftsloven. Der er dermed tale om en konsekvensrettelse som følge af nr. 4.

Til nr. 12

Der henvises til bemærkningerne til nr. 10.

Til nr. 13

Når affaldsforbrændingsafgiften ophæves, er der ingen grund til, at virksomheder og lign. der forbrænder affald, skal registreres efter affaldsafgiftsloven, og dermed er der heller ingen grund til at opretholde en fritagelse for registrering for forbrændingsanlæg.

Til nr. 14

Begrebet ”destruktion” kan umiddelbart både omfatte forbrænding og anden bortskaffelse. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres, så forståelsen heraf fremmes.

Til nr. 15

Konsekvensrettelse som følge af nr. 16.

Til nr. 16

Bestemmelser vedr. opgørelse af afgiftspligtig vægt i forbindelse med forbrænding tages ud af loven, som konsekvens af, at forbrændingsafgift af affald tages ud af affaldsafgiftsloven.

Til nr. 17

Bestemmelse vedr. dokumentation for opfyldelse af kriterierne for afgiftsfritagelse for kød- og benmel mv. (nuværende § 9, stk. 3, nr. 6), er overflødig idet fritagelsesbestemmelserne for affaldsforbrændingsafgift er taget ud af loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 18

Konsekvensrettelse som følge af ændringer i lovens fritagelsesbestemmelser (§ 9, stk. 3).

Til nr. 19

Konsekvensrettelse som følge af ændringer i lovens fritagelsesbestemmelser, som fremgår af lovens § 9, stk. 3.

Til nr. 20

Bestemmelse vedr. told- og skatteforvaltningens mulighed for at udføre kontrol af regnskaber vedr. forbrænding bliver overflødige, når affaldsforbrændingsafgiften, og dermed registrering af affaldsforbrændingsanlæg, tages ud af loven. Bestemmelsen tages derfor ud af affaldsafgiftsloven.

Til nr. 21

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af § 10, stk. 3.

Til nr. 22

Strafbestemmelser i relation til § 10, stk. 4 og 8 fjernes fra loven, idet de bestemmelser som strafbestemmelserne relaterer sig til, ophæves eller ændres. Der er dermed tale om en konsekvensrettelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 5 og 6.

Til nr. 23

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af lovens § 10, stk. 7. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 5.

Til § 2

Til nr. 1

Ved denne bestemmelse indsættes affald anvendt som brændsel, som afgiftspligtig vare. Derudover dels fjernes henvisningen til affaldsafgiftsloven i relation til afgiftsvarmeafgiften.

Med den foreslåede afgiftsomlægning er det fortsat ikke tilsigtet, at der i relation til affald, som er omfattet af affaldsvarmeafgift, herunder den nye afgift, skal gælde en særlig definition af, hvad der skal forstås ved affald, som adskiller sig fra den definition, som finder anvendelse i miljølovgivningen, herunder miljølovgivningen i EU.

Den relevante definition af affald findes i dag i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006 om affald (affaldsbekendtgørelse). Affald defineres i affaldsbekendtgørelsen som ethvert stof og enhver genstand, som henhører under en af kategorierne i bekendtgørelsens bilag 1, jf. bilag 2, som indehaveren skiller sig af med, agter at skille sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med, jf. § 3, stk. 1, nr. 1.

I affaldsafgiftsloven er det en betingelse af afgiftspligt, at affaldet er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning. Det foreslås, at denne betingelse for afgiftspligt ikke gælder i forbindelse med afgiften på affaldsvarme, hvilket afspejler et ønske om objektivering af afgiftsreglerne.

Til nr. 2

Med denne bestemmelse indføres der en afgift af affald anvendt som brændsel, der dog reelt kun vil ramme affaldsvarme. Dette er dermed at betragte som en tillægsafgift på affaldsvarme på 26,5 kr. pr. GJ. Baggrunden for, at der indføres en tillægsafgift i stedet for bare at sætte afgiftssatsen for affaldsvarme op er, at den oprindelige affaldsvarmeafgift indekseres som følge af lov nr. 1536 af 19. december 2007, hvorimod tillægsafgiften på de 26,5 kr. pr. GJ ikke skal indekseres, da den erstatter affaldsforbrændingsafgiften der ikke blev indekseret.

Tillægsafgiften indsættes fastsættes dog som hovedregel til 33,125 kr. pr. GJ. Gruppen af affaldsforbrændingsanlæg med kombineret el- og varmfremstilling, som står for afbrændingen af langt hovedparten af affaldet, vil måle den producerede affaldsvarme, og efter reglerne for kombineret el- og varmfremstilling dividere det målte med 1,25 og betale afgift af den beregnede mængde. Afgiftssatsen på 33,125 kr./GJ i loven svarer dermed til en afgiftssats på 26,5 kr. pr. GJ før denne division, og satsen på 26,5 kr. pr. GJ er dermed satsen vedrørende den producerede affaldsvarme. Noget lignende vil gøre sig gældende for de centrale kraftvarmeværker, om end de på grund af andre regler for kombineret el- og varmfremstilling kan komme til at betale afgift efter en sats, der varierer omkring, men ikke er meget forskellig fra satsen på 26,5 kr. pr. GJ affaldsvarme.

For affald med et gennemsnitligt energiindhold vil den samlede afgiftsbelastning være uændret i forhold til den nuværende situation med en forbrændingsafgift af affald, hvorimod affald med højt energiindhold belastes hårdere, og affald med et lavt energiindhold får en lavere afgiftsbelastning.

Til nr. 3

Ved denne bestemmelse pålægges varme produceret ved forbrænding af fiberfraktioner efter afgangning og separering af husdyrgødning kun den oprindelige affaldsvarmeafgiftssats, men ikke den nye tillægsafgift på affaldsvarme.

Baggrunden for, at varme produceret ved forbrænding af fiberfraktioner efter afgangning og separering af husdyrgødning kun skal betale den oprindelige afgift er, at de forudgående processer for lige præcis denne type fiberfraktioner medfører en særlig god energiudnyttelse af husdyrgødningen, samt at der er andre miljøfordele forbundet med processen. Mere præcist medfører afgangningen, at der produceres biogas, der kan bruges til andre energiformål, og herudover medfører den efterfølgende separering, at værdifuldt fosfor, der kan bruges i områder med fosforunderskud i jorden, udskilles.

Herudover udgår adgangen i kulafgiftslovens § 1, stk. 5 til at opgøre afgiften efter vægten af affaldet. Baggrunden er, at det anses som et basalt krav overfor virksomhederne, at der installeres en varmeenergimåler.

Med ændringen undgås endvidere afgiftstækning, når virksomhederne ikke længere har en valgmulighed mellem måling og en beregning på grundlag af en affaldsmængde.

Til nr. 4

Konsekvensrettelse som følge af indførslen af den nye tillægsafgift på affaldsvarme.

Til nr. 5

Med denne bestemmelse indføres registreringspligt efter kulafgiftsloven for alle anlæg, der modtager affald til forbrænding. Dette modsat den nuværende lovgivning, hvor kun dem der udvinder affaldsvarme, skal registreres.

Til nr. 6-13

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 5.

Til nr. 14

Med denne bestemmelse foretages der en præcisering af den allerede eksisterende praksis, hvormed det skrives ind i loven, at egetforbrug af affaldsvarme også skal medregnes ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Herudover reduceres bestemmelsen til kun at omfatte brændsler, men ikke affaldsvarme, hvor reglerne for opgørelse mv. specificeres ud i en bestemmelse for sig selv, jf. nr. 14.

Til nr. 15

Med denne bestemmelse fastlægges reglerne for opgørelse af affaldsvarmeafgiften hhv. tillægsafgiften. Det foreslås, at bestemmelserne splittes op, afhængigt af, om der er tale om ren affaldsvarmeproduktion, varmeproduktion på basis af en kombination af affald og andet brændsel, kombineret el- og varmefremstilling alene på basis af affald, og kombineret el- og varmefremstilling på basis af både affald og andre brændsler.

Bestemmelserne for opgørelse deles desuden op, så opgørelse af den oprindelige affaldsvarme sker efter et sæt regler, og opgørelse af tillægsafgiften sker efter et andet sæt regler. Baggrunden herfor er, at den oprindelige affaldsvarmeafgift skal afregnes efter de allerede eksisterende regler, dvs. varmemængden af værk, hvor der derudover skal afregnes tillægsafgift af den bortkølede mængde varme, dvs. der skal betales tillægsafgift af hele den producerede mængde varme.

Herudover indskrives den nuværende praksis, hvormed der også betales afgift af virksomhedernes eget forbrug af varme, ind i bestemmelserne.

Til nr. 16

Det foreslås at den eksisterende § 5, stk. 3 udgår, idet den ikke længere er relevant som konsekvens af nr. 15.

Til nr. 17

Loven forsynes med en bestemmelse herunder dokumentationsbestemmelse om opgørelse af varmeenergi produceret på basis af afgiftsfritaget affald nævnt i § 7, stk. 2, således at der kan ske en opgørelse af fradraget i den producerede varmemængde, som der ikke skal betales affaldsvarmeafgift af.

Til nr. 18 og 19

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 5.

Til nr. 20-22

Til nr. 23

Konsekvensrettelse som følge af nr. 15.

Til nr. 24

Det foreslås med denne bestemmelse, at affald anvendt som brændsel til elproduktion fritages fra energiafgift.

Til nr. 25

De fritagelser der via affaldsforbrændingsafgiften også var gældende for affaldsvarmeafgiften, sættes direkte ind i kulafgiftsloven, idet de nu er fjernet fra affaldsafgiftsloven.

Dog er fritagelserne for papirslam anvendt i industriel produktion og fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning ikke indsat. Baggrunden for førstnævnte er, at papirslam

anvendt i industriel produktion ikke bliver afgiftspligtigt efter omlægningen, hvorfor en fritagelse ikke er nødvendig.

For så vidt angår fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning, så har dette altid været afgiftspligtigt efter affaldsvarmebestemmelserne i kulafgiftsloven, selvom der har været fritagelse fra affaldsforbrændingsafgiften. Dette skal der ikke ændres på ved denne omlægning, hvor nævnte fiberfraktion kun pålægges den oprindelige affaldsvarmeafgift, jf. nr. 3.

Til nr. 26

De decentrale og centrale kraftvarmeregler fastsætter hvor mange GJ brændsel, der henregnes til henholdsvis elproduktion og varmeproduktion, - men energiafgiftslovene er ikke forsynet med tydelige regler for opgørelse af fordelingen mellem flere brændselstyper, der indfyres samtidig.

Når der indfyres flere forskellige brændselstyper på samme tid, er det nødvendigt at beregne hvor stor en andel af de enkelte brændselstyper, som indgår i varmeproduktionen. Dette bliver særdeles aktuelt på f.eks. centrale kraftvarmeværker, der forbrænder affald - samt hvor varmeproduktion fra affaldsindfyring, når brændværdien ikke opgøres, beskattes på output medens øvrige brændsler beskattes ud fra den indfyrede mængde.

Det foreslås derfor med denne bestemmelse, at der i energiafgiftslovgivningens bestemmelser vedrørende kraftvarmeværker indsættes elementer om kraftvarme for så vidt angår opgørelse af afgift med brug af affald som brændsel i kombination med andre brændsler.

Til nr. 27

Konsekvensrettelse som følge af nr. 25.

Til nr. 28

Der foreslås indsat 2 nye stykker – stk. 3 og 4 - i lovens § 8, der omhandler reglerne for tilbagebetaling af afgiften.

Det nye stk. 3 gør klart, at der for leveret affaldsvarme kan tillægsafgiften ikke tilbagebetales. Baggrunden for denne præcisering er, at idet den nye tillægsafgift, jf. § 5, er at betragte som en særømkostning for affaldssiden, og derfor ikke må overvælttes til varmekunderne, så skal det heller ikke være muligt at få godtgjort afgiften, idet man derved ville få godtgjort mere afgift end der reelt er betalt.

For så vidt angår det nye stk. 4, er der tale om en værnsregel. Momsregistrerede virksomheder, som foretager bortkøling af varme, har efter de nugældende regler mulighed

for at få godtgørelse af affaldsvarmeafgift af varmen som bortkøles uafhængigt af, om varmen anvendes til produktionsformål i virksomheden. Hvis den mulighed opretholdes, vil der kunne opnås en særlig afgiftsfordel ved at lade bortkøling finde sted i en i en anden momsregistreret virksomhed end den, som har produceret affaldsvarmen. Med den foreslående regel fjernes den mulighed.

Til nr. 29-43

Konsekvensrettelser som følge af nr. 28.

Til nr. 44

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af nr. 5.

Til nr. 45

Konsekvensrettelse som følge af nr. 25.

Til nr. 46

Bilaget over affaldsvarmesatserne afregnet efter vægt i perioden 2008-2014 tages ud af loven, da det ikke længere vil være muligt at afregne affaldsvarmeafgiften efter vægten af affaldet.

Til § 3

Til nr. 1

Som følge af, at afbrænding af plastaffald medfører udslip af CO₂, pålægges affaldsvarme, der er afgiftspligtigt efter kulafgiftsloven CO₂-afgift. CO₂-afgiften af affaldsvarme pålægges ud fra det CO₂-udslip, som afbrænding af plast medfører, samt indholdet af plast mv. i den samlede mængde affald.

Det foreslås, at afgiften betales ud fra indholdet af ikke-bionedbrydeligt affald i det affald der forbrændes (plast mv).

Afgiftssatserne for plastindholdet i de tilførte mængder af affald til forbrænding er som følger:

Tabel. CO ₂ -afgift af affaldsvarme	
Plastindhold i tilført affald	Afgift, pr. produceret enhed varme
1-11 pct.	5 kr. pr. gigajoule

For tilført affald med indhold af plast på mindre end 1 pct. pålægges der ingen CO₂-afgift.

Til nr. 2

Det foreslås med denne bestemmelse, at de registrerede virksomheder, der skal betale CO₂-afgift ud fra indholdet af ikke-bionedbrydeligt affald, skal konstatere eller verificere indholdet

af ikke bio-nedbrydeligt affald og på forlangende fremvise dokumentationen herfor overfor told- og skatteforvaltningen.

Herudover foreslås det, at opgørelse af den afgiftspligtige mængde, hvis den alternative opgørelsesregel anvendes, skal ske efter reglerne for tillægsafgiften i kulafgiftsloven.

Til nr. 3

Konsekvensrettelse som følge af nr. 1.

Til nr. 4

Med denne bestemmelse fritages affald, der er fritaget fra affaldsvarmeafgift, fra CO₂-afgiften af affaldsvarme.

Til nr. 5

Konsekvensrettelse som følge af nr. 1.

Til nr. 6

Der er tale om konsekvensrettelse som følge af nr. 4.

Til nr. 7.

Der er tale om konsekvensrettelse som følge af nr. 1.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 2, nr. 25.

Til nr. 9-11

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 1.

Til nr. 12

Der er tale om ændring af en bilagsoverskrift, og er en konsekvensrettelse som følge af nr. 4.

Til § 4

Idet der ikke længere skal betales afgift for forbrænding af affald, er der ikke længere behov for, at der ydes tilskud til elproduktion på basis af affald. Tilskuddet er desuden med til at øge forvridningen i hvor affaldet forbrændes.

Derfor ophæves lov om tilskud til elproduktion.

Ophævelsen er desuden med til at finansiere ophævelsen af forbrændingsafgiften af affald.

Til § 5

Med den nuværende forbrændingsafgift på affald, er det leverandørerne af affaldet, der, igennem de gebyrer de betaler for at komme af med deres affald, pålægges afgiftsbyrden. Ved at ændre afgiftsstrukturen til en afgift af affald som brændsel til varmeproduktion, er der risiko for, at afgiftsbelastningen i stedet pålægges aftagerne af den producerede affaldsvarme, hvilket i praksis vil sige varmekunderne. Det er imidlertid ikke intentionen med afgiftsomlægningen, at varmekunderne skal belastes af den forhøjede affaldsvarmeafgift.

For at sikre, at stigningen i affaldsvarmeafgiften ikke kommer til at belaste varmekunderne, skrives det ind i denne lov, at kun den oprindelige affaldsvarmeafgift må indregnes i de nødvendige omkostninger, fastlagt i varmforsyningslovens § 20, som må sendes videre til varmekunderne. På denne måde sikres det, at det fortsat vil være affaldssiden, der oplever omkostningerne ved den forhøjede affaldsvarmeafgift.

Dog kan afgiften godt overvælttes i varmeprisen, men det kræver at der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren, dvs. affaldsforbrændingsanlægget og varmekunderne.

Herudover bestemmes det, at brud på reglerne vedr. overvæltning af afgiften skal ske efter reglerne i varmforsyningsloven.

Til § 6

Til nr. 1

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til nr. 2

Ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 blev der i kvælstofafgiftsloven indsat en bestemmelse, hvormed vognmænd, der til deres lastbilers miljøfiltre benytter UREA med indhold af kvælstof, kan opnå godtgørelse for kvælstofafgiften.

Det foreslås med denne bestemmelse, at UREA, der anvendes til lastbilers miljøfiltre i stedet gøres helt afgiftsfrit. Da ikke alle andre UREA produkter skal fritages, begrænses fritagelse det produkt, der anvendes til lastbilers miljøfiltre.

Ved en fuld afgiftsfritagelse undgås en involvering af oliebranchen i administrationen, og oliebranchen undgår dermed at få de samme opgaver som ved fyringsoliesalg ved tankstationer, eller ved kontrol af bevillinger ved bulk salg til vognmænd. Samtidigt undgår man også i SKAT at skulle opbygge et bevillingssystem mv. der potentielt skal omfatte 6.000 vognmænd.

Med denne bestemmelse indsættes der derfor hjemmel til fritagelse fra kvælstofafgift det kvælstofholdige produkt, som vognmænd benytter til deres lastbilers SCR-filtre. Mere præcist fritages UREA-produkter med DIN norm DIN 70070. De produkter der fritages har også ISO standard: ISO 22241.

Til nr. 3

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2. Bestemmelsen vedrørende godtgørelsesmulighed for vognmænds brug af kvælstof ophæves.

Til nr. 4

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til nr. 5

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til nr. 6

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til § 7

Til stk. 1 og 2

Forslagets § 1-5, dvs. omlægningen af forbrændingsafgiften af affald til en energiafgift, skal statsstøttenotificeres for Kommissionen i medfør af EU's statsstøtteregler. Skatteministeren hhv. Klima- og Energiministeren bemyndiges derfor til at sætte ændringerne i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Ændringen af godtgørelsesordningen for betalt kvælstofafgift af kvælstofholdige stoffer til brug i lastbilers SCR-filtre til en fritagelsesordning skal træde i kraft snarest, men af hensyn til både virksomheder (oliebranchen) og SKAT – der begge skal omlægge administrationen og skal informere om de nye regler – foreslås det, at også denne ændring omfattes af ministerbemyndigelsen til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet.

Baggrunden er, at erfaringen har vist, at oliebranchen regner med 2 måneder til at omlægge de administrative rutiner, systemer mv.

Til stk. 3

Det præciseres, at ikrafttrædelsestidspunkter og virkningstidspunkter for lovens bestemmelser er sammenfaldende.

Til stk. 4.

Det foreslås, at for løbende leverancer, finder lovens bestemmelser anvendelse på en så stor andel af leverancerne, der er sket fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Til stk. 5.

Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse om betingelserne for affald der på ikrafttrædelsestidspunktet er mellemdeponeret med henblik på senere forbrænding.

Baggrunden er, at der skal betales ”fuld affaldsvarmeafgift” af varme, der fremstilles ved forbrænding af affald, som har ligget midlertidigt på deponi. Derfor er det nødvendigt at der sker regulering/tilbageføring af affaldsafgiften for det samme affald, således at der ikke sker en dobbeltbeskatning.

Hvis der ikke indsættes overgangsbestemmelser for affald der er mellemdeponeret, anses det for sandsynligt, at der fra virksomhedernes side stilles krav om tilbageføring afgiften efter § 12, stk. 1. Hvis dette sker, vil virksomhederne i praksis opnå en afgiftsmæssig gevinst på forskellen mellem 330 kr. pr. ton og 375 kr. pr. ton, dvs. en gevinst på 45 kr. pr. ton affald.

Til stk. 6

Der indføres en overgangsordning for det kvælstof til anvendelse i lastbilers miljøfiltre, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er udleveret til forbrug fra en registreret virksomhed. Overgangsordningen består i, at de hidtil gældende regler fortsat kan finde anvendelse for det allerede udleverede og dermed afgiftsberigtigede kvælstof.

Uden en overgangsordning, ville det pågældende kvælstof være pålagt fuld kvælstofafgift, hvilket ikke er hensigten med omlægningen.